

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALFARIA.

ELECTORUM CONSERVASTI.

XIV. ÉVF. 1913. 11. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephaneum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPLULO TUO.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNUS.

Központi oltáregyesületi érem.

Hivatalos oltáregyesületi érem. Kapható: Oltáregyesületi iroda, Budapest IX., Üllői-ut 77. Egy darab ára ezüst kivitelben: 2.60 korona. Alumínium kivitelben: 90 fillér.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban legolcsóbb árban kaphatók. — Képes árjegyzék bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók.

BERGER ÉS FEISZINGER

Budapest, IV., Korona-utca 4. szám. ☒

ÖRÖKIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. Tiefenthaler József*: Konstantin-jubileum. — *Dr. Hanauer István*: Szent óra. — *Tomor Árkád*: Imádkozom. Elöttem is volt. (Költemények). — *Dr. Hannig Györgyné*: Jeruzsálem, Jeruzsálem. — Az Örökimádás-templom ciboriumának képei. Szent Imelda. — *Timár Kálmán*: Történelmi tár. Laskai Oszvát szentmise-magyarázata. — *Gyakori szentáldozás*. Rovatvezető: *Reviczky Aladár*: A gyakori szentáldozás megújítja a hitéletet. — A kassai püspök őszi körlevele. — *Jézusom, örömm*. Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. November 9-ike! — Novemberi szentáldozások — Eucharisztikus Szövetségek — Feslő bimbók. Föt. Igazgató Úr! — Legenda a szentmise-hallgatásról. — Az aranycsipke. — Röptében a nagyvilág körül. — Egyesületi élet. — Irodalom. — Kimutatók.

Konstantin-jubileum.

KRISZTUS egyházának üldöztetése sohasem szünetelt. Az egyház életének minden szakát, történelmének minden lapját harcok, végzetesnek látszó küzdelmek töltik ki, melyeket Krisztusért, az evangéliumért s a lelkek üdvéért vívott. S ma is alig találunk államot, amelyben Krisztus egyháza nyugalmas békét élvezne. A politikai, társadalmi és mindennapi élet egyaránt támadólag lép fel a krisztusi ideák, az evangéliumi elvek és értékek ellen, amelyeket a maguk szeplőtelen tisztaságában egyedül a római katolikus egyház valósít meg.

De ezekben a heves küzdelmekben a mindenk felett álló isteni kegyelmen és segítségen kívül még kimondhatatlan nagy erkölcsi erők és fegyverek vannak az egyház kezében, amelyeket azonban a háromszázéves ősegyház nem birtokolt.

Ezek: a hosszú századoknak dicső multja, amelyben minden kultúra, tudomány, haladás, erkölcsi és értelmi nagyság az egyház nevéhez fűződik.

Ezek: az egyház azon fenséges tudata, hogy minden nemzet és nép bölcsőjét ő ringatta, a művelődés és haladás abécéjét az ő emlőiből szívta és azért a szó legszigorúbb értelmében ő a nemzetek szülőanyja, kit tisztelet és hála illet.

Ezek: az a sok század által megszentelt jogbirtoklás, amelyeknél fogva az egyház minden népek és nemzetek törvényei által biztosított szabadsággal, sőt kizárólagossággal terjeszthette tanait.

És ezeket a legyőzhetetlen erkölcsi erőket és fegyvereket, melyeket

józan emberi elme sohasem feledhet el, a régi háromszázéves kereszténység teljesen nélkülözte az ő élet-halál harcában.

Új vallás volt a kereszténység, melyre minden fennálló pogány szekta és elsősorban a zsidóság részéről a jövevényeknek kijáró, lenéző és megvető tekintet esett. Nemcsak jog nélkül szűkölködött, hanem az egész művelt világot átéléző római birodalom alaptörvényeibe ütközött és a jogrend államellenesnek minősítette, ami által létében volt a kereszténység megtámadva.

Konstantin császárnak megjelenik a kereszt jele.

Igazán egyedül a kegyelem, a krisztusi erő tartotta fenn és terjesztette a kereszténységet. Minden földi hatalom és erő ellene volt. Ép azért sanyarú fogság, örökös martýromság, s a katakombák földalatti bujdosása volt Krisztus egyházának háromszázéves sorsa.

De Konstantin császár lezárta ezt a martýrumos korszakot. Az isteni gondviselés a «Pons Milvius»-i csatában segítségére sietett a hódítónak s az égi kereszt-tűnemény a maga feliratával: «E jelben fogsz győzni» lelkét Krisztust imádóvá varázsolta. Isten csak azért juttatta Konstantin kezébe a világhatalmat, hogy vele biztosítson a sokat üldözött egyháznak világ-szabadságot.

Türelmi rendelete, melyet a nagy császár 313-ban kiadott Milanóban, meg is adta az egyháznak azt a sóvárogva várt szabadságot. — A katakombák fülledt folyosói megnyitultak s megszűnt szent János evangéliumának szomorú igazsága: «Tulajdonába jött — az Üdvözítő — s övéi nem fogadták be őt» (Ján. 1, 11). Most im már befogadta a világ, az emberiség, melyet Isten teremtett, az ő szent Fiát.

Az eucharishtiában lakó Úr Jézus evangéliumával és egyházával helyet kapott övéi között. S jöhettek azóta bármily súlyos vészfellegek, üldözések és megpróbáltatások, Krisztus egyházának diadalmas előhaladása a hívek számában, az erkölcsi és anyagi megerősödésében nem volt többé megakadályozható. A katakombákba nem kellett többé visszamenni. Összedőltek, feledésbe mentek. Még az egyháznak legsúlyosabb

megpróbáltatása — a reformáció, sem tudott vele elbánni. Ez csak vihar volt, mely ugyan hatalmas ágakat tört le az ősi törzsből, de a krisztusi mustármagból nőtt hatalmas fa tovább is rendületlenül áll örök ifjúságában, mint Krisztusnak apostoli, szent, egységes, általános és egyedül üdvözítő egyháza.

Érthetjük most már a Konstantin-féle békének, a 313-ban kiadott türelmi rendeletnek a jelentőségét. Vele nemcsak a háromszázéves szörnyű üldözések kora járt le, hanem — s ez a fő jelentősége — föléje, mint alapra épült fel a dicsőséges mult, mely az egyház kezébe mai küzdelmeink megvívására a fentemlíttet megbecsülhetetlen erkölcsi erőket és fegyvereket adja.

A 313. év kétségkívül az egyház küzdelmes történelmének legfontosabb évszáma. Ennek 1600. évfordulóját ünnepli a Konstantin-jubileum, hogy egyszersmind hálát adjon az Úr Jézusnak mindazért a sikerért a lelkek érdekében, melyhez azóta az ő földi aráját, az egyházat juttatta.

A jubileumi esztendő 1913. december 8-ig tart. A szentatya egyszer teljes búcsút hirdet mindazon katolikusoknak, akik:

1. Méltóan gyónnak és áldoznak.

2. Hat templomlátogatást végeznek és ezeken a katolikus egyház terjedéséért, a tévedések és eretnekek megszűnéséért, az egész egyház békéjeért s a szentatya szándékára imádkoznak. A templomlátogatást a püspök határozza meg közelebből. Az Örökimádás templomban a Konstantin-jubileum megnyerésére november 1-től december 15-ig lehet az előírt templomlátogatásoknak eleget tenni.

3. Kis adományt adnak jámbor célra. A lelkiatya ez alól felmentheti a gyermekeket.

A búcsú a holtakra is alkalmazható.

Dr. Tiefenthaler József.

SCIENTIFIC SZENT ÓRA SCIENTIFIC

Vázlat.

1. negyedóra. Kedves hivek! Amikor mi az Úr színe előtt megjelenünk, legelső kötelességünk, hogy mélységesen meghódoljunk előtte, *imádva* boruljunk le trónja elé. Amint az Úr Mózeset visszaparancsolta, hogy ne közeledjék kíváncsian a bokorhoz, hanem boruljon le sarutlanul és várja parancsait, úgy kívánja tőlünk is, hogy meghódoló lélekkel, szívünk alázatos imádásával járuljunk elébe.

Kedves hivek, itt az Oltáriszentségben mi épen úgy Isten fölsége előtt állunk, mint Mózes a bokornál. Az Oltáriszentségben a fölséges Isten van, aki örök és hatalmas, Úr mindenk fölötte, akinek közelében

félnünk és remegnünk kellene, ha jóságát nem tapasztaltuk volna annyira. Főképp imádnunk kell őt az Oltáriszentségben azért, mert az egész nagy szentséget miattunk rendelte és miattunk van jelen itt közöttünk a Szentségben. Azért egyesüljünk minden imádkozó lélekkel, és a Szentséget imádvá hódoljunk meg az ő nagy jósága előtt...

2. negyedóra. Aki szeret, az hálás. A *hála* elismerése a jóságnak és szeretetnek. Aki a jóságot nem ismeri el, az nem is szereti azt. Nekünk hálásaknak kell lennünk az Oltáriszentség iránt, mert az egyike az ő legnagyobb jótéteményeinek. Az ő megtestesülése, tanítása, megváltó halála mellé kell állítanunk az Oltáriszentséget. is.

Mit köszönünk mi az Oltáriszentségnek, mit tett ő értünk az eucharisziában az utolsó vacsorától a mai napig? Ne is beszéljünk arról, hogy azóta hányszor áldozta magát föl a szentmisében, hány lelket szentelt meg az áldozatban, hányat erősített meg az ő szentségi közelségével. Csak magunkra gondoljunk, mennyi gyógyító malasztot, erősítést, mennyi bátorító reménységet, mennyi kitartást merítettünk már az Oltáriszentségből! Ne legyen néma a mi hitünk, hanem hálásan és lelkesen köszönjük meg neki...

3. negyedóra. Szívünk lelkes hangulata szomorúságra változik, ha eszünkbe jut, hogy ennyi jóért mit kapott ő tőlünk. Ő szeretett és az ő szeretete, mint egy forrásnak vize, folyton ömlött, áradt miránk — és őt bizony nem igen szerették, sőt most sem nagyon szeretik; ő folyton köztünk volt — és őt még csak nem is ismerik, annyira, hogy bántalmazzák is; ő magához hívogat, hogy kegyelmét érezzük, tapasztaljuk magunkon — és ő elhagyatva, elfelejtve magára marad.

Ugyebár, ha igazán szeretjük őt, ha igazán hálásak vagyunk azért, hogy jó volt hozzánk, akkor ez az ő elhagyatottsága és sikertelensége fáj nekünk, az ő fájdalmában osztozunk és ezért valamiképen, úgy, ahogy tudjuk, őt kárpótolni akarjuk. Ez az engesztelés, kedves hivek.

És ha mindezt megtettünk, ha imádtuk őt, megháláltuk jóságát, engeszteléssel járultunk elébe, akkor azután bizalommal könyöröghetünk hozzá. Mily közel van ő itt hozzánk. Forduljunk hozzá, mint az apostol bátorít: «Járuljunk bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk szükség esetén a segítségre».

Dr. Hanauer István.

IMÁDKOZOM.

Imádságos csend; visszatart a templom;
 Boruljak még le az oltár előtt;
 S én megfőrdve újra térdre omlom:
 Nagy Isten! adj a lelkemnek erőt!

Hiszen Te látod, mily nehéz az ösvény,
 Hányan lerogynak már a féluton;
 És jobbra-balra táfongó az örvény, —
 Mi lesz velem, ha én is elbukom?...

S lelkemre hull az Isten szent kegyelme,
 Csodásabb érzést, hangot keltve benne,
 Mint napsugár a Memnon-szobrokon.

Magamba térek csendes áhitatban,
 Imára nyílik, dalba kezd az ajkam,
 És érzem, érzem: most imádkozom...

Tomor Árkád.

ELŐTTEM IS VOLT...

Előttem is volt reszkető fény,
 Hajsoltam én is délibábot;
 Rohantam együtt a futókkal:
 H lelkem tündérkertbe vágyott...

Köröttem sárba, porba buktak,
 Ott láttam őket összetörve,
 Mit bántam én e bús halódást:
 H lelkem szomjúság gyötörte...

Tovább, tovább az éjszakába!
 Befutni azt a messzeséget!
 H lábaimnak szárnyat adtam,
 H lelkem forró tűzben égett...

És engem is elért a végzet:
 Lerogytam egy kis templom alján,
 Nyitott ajtón a fény sugárzott,
 Pirosuló lámpa fénye, halvány...

Hzóta — hívhat reszkető láng,
 Kelhetnek újra délibábok:
 Győzelmi dalba kezd az ajkam,
 S a keskeny sziklaútra vágok!

Tomor Árkád.

Jeruzsálem! Jeruzsálem!

JERUZSÁLEM pusztulását megjövendölte az Úr, s e jövendöléskor fájdalmas könnyeket hullatott. Egy híres festménynek másolatára tapad tekintetemmel a lelkem is. Az Urat látom rajta, az édes Jézust, a Jeruzsálem pusztulását sirató Megváltót. Ámde a festő e képre nem az ókor Jeruzsálemét, hanem egy modern nagy város képét festette, melyre aggódó, féltő, fájdalmas tekintettel néz le az Úr egy szikla magaslatáról. Ő e tekintet mennyit rejt magában: nem egy városért, hanem az egész emberiségért való aggódást. Vajjon rájuk is a pusztuló Jeruzsálem sorsa vár?!

De hogyné aggódna szerető szíve az ő vérével! megváltott lelkekért. Hisz látja lépten-nyomon a sok lelki nyomort, a sok lelki szárazságot, mely mintegy pusztulással fenyegeti övéit. Látja a sötétségben tévelygőket, a szomjúságtól gyöttrődőket, szánja őket, kitarja föléjük szerető karjait, de ők futnak, menekülnek s érzéketlenebbek a sziklánál is. Ők nem tudják megbecsülni azokat a drága vércseppeket, melyek végig csörgedeztek a golgotha szikláján s melyről a költő dala ekként hangzik:

Hullik, hullik az a szent vér, az a drága,
Hullik, hullik a keresztre, a sziklára.
Mind a kettő mámorosan, mohón issza,
Boldog kereszt, boldog mámor, boldog szikla.»

Boldog kereszt, boldog szikla! *Ó ember, hát egyedül te vagy a boldogtalan?!?* Te, akiért tiszta szent vérét ontotta! Mintha megcsendülne az édes Jézus hangja, mintha beszédre nyilna néma ajka, mintha panaszos szemrehányás volna tekintete.

— Ó ember, hisz boldogságodat véremmel megvettem, miért futsz hát tőlem? Miért keresed a lidércfényt s fordulsz el a világ világosságától? Miért szürcsölöd a gyönyörnek méregpoharát s lököd el az üdvhozó szenvedések kelyhét? Miért gyötör a szomjúság s nem akarsz inni az örökélet forrásából, miért pusztulsz el az éhségtől, mikor naponta teríték részedre asztalt? Miért... ó miért?!?

Ezt kérdezed Uram az emberiségtől, de nem kapsz feleletet s aggódó lelked megremeg egy újabb jeruzsálemi pusztulás bekövetkezésétől, amely azonban az elsónél még borzasztóbb lesz, mert itt nem a kőtemplomok fognak összeomlani, hanem a *kegyelem befogadására emelt templomok*.

Látom Uram, mint kulcsolód össze kezeid, mint esdekelsz Istenhez, mint könyörögsz: *Kegyelmezz, irgalmas, de igazságos Isten; kegyelmezz a véremmel megváltottaknak, talán akad köztük igaz is.*

Igazakat keresel? Vajjon fogsz-e találni, édes Jézusom... Szemeim

előtt ismét képet látok, nem festő műve ez, a lelkemben kelt életre. Nyüzsgő, eleven kép, sokan vannak rajta, hadd vegyem sorra őket. Im egy szenvedő a keresztfára hajtja fejét s lelke megpihen rajta. Amott egy ártatlan leány a szent szív oltáránál védelemért esd, egy aggastyán imára kulcsolt kézzel, egy ifjú levante a liliomos szent Alajos előtt térdel. Ott egy Magdolna válik a feloldozó kegyelem által liliomos lélekké, látok egy egész tábor szerafi lángtól égő lelket is, majd megszámlálhatatlan sokaság siet a terített asztalhoz, hogy szomját s éhségét csillapítsa azzal a táplálékkal, amelyről így szól az Úr: «Aki eszi az én testemet s issza az én véretem, annak örök élete leszen». E kép is elvonult, de én tudom s érzem, hogy a valóságban is léteznek e lelkek, ezek azok, akik kiengesztelik az Úr haragját s megmentik az emberiséget a jeruzsálemi pusztulástól. Ezek azok, akik az aggódó édes Jézus fájdalmát enyhítik.

Ezek a krisztusi lelkek.

Dr. Hannig Györgyné.

Örökimádás-templom ciboriumának képei.

Szent Imelda.

AZ ÉGBEN bizonyára a kis virágkedvelő limai szent Róza és a «Jó Isten kis Nellikéje» a barátnői. Mert mint ezek, úgy ő is már kora gyermekéveiben csak az Úr Jézus után esengett. Hiszen már kilencéves korában belépett a Domonkos-rendű apácák kolostorába, hogy többet imádhassa az Úr Jézust. De boldogságából igen hiányzott valami. Heves fájdalom szaggatta kicsiny szívét, mikor az apácák a szentáldozáshoz járultak. Ő nem mehetett a szent lakomához. Az Úr Jézus, kit mindenkinél jobban szeretett, hozzá nem jöhetett, mert még fiatalnak tartották az első szentáldozáshoz. Istenem, ha akkor élt volna X. Pius pápa öszentsége, ki megengedte a kicsiny gyermekeknek is az áldozást, ha igen szeretik az Úr Jézust! Milyen boldog lett volna a kis Imelda!

De hallgasd csak, az Úr Jézus nem tudott ellenállni a kis Imelda keserű sóhajainak és lelke erős várjának.

«Ezerháromszázharminchármat írtak és május 12-én áldozócsütörtök vigiliáját ünnepelték. Az egyház már készült a nagy ünnepre, amelyen az Úr Jézus a mennybe szállt. Emelkedett vággyal fordult Imelda szerető szíve a tabernakulum felé, ahol az rejlik a kenyér leple alatt, ki egykor e vigasztaló szavakat mondotta: Ime én veletek vagyok a világ végezetéig. — Esengve kérte előljáróit a boldogságért, hogy az Úr testét magához vehesse. De hiába. Az elutasítás dacára is megfoghatatlan bizalom töltötte el a jámbor gyermek lelkét. Két nap óta a legvigasztalóbb ígéretek hallotta az egyház szertartásos imáiban. «Templomából hallgatta

meg imámat az Úr, Alleluja!» «A hívás, melyet Hozzá intéztem, szívéig hatolt, Alleluja.» Így énekelt az egyház és vele Imelda. «Az igaznak kitartó imája sokra képes» — üdítette fel az apostol a szent leckéiben. Mindezek a szavak tüzes nyilak voltak a kis novicia szeraphi szívében. «Igen, mondotta szent Ágostonnal, jó az én Megváltóm, mert ő jó! Meghallgat engem, mert tele van részvétellel.»

A szentmisében már a szentáldozás közeledett. Az aranyos tabernakulum ajtó megnyílt a nővérék számára és újra becsukódott. És Imelda még mindig reménykedett. Hiszen hozzá is szólt a vigasztaló szózat, amelyet most a miséző áldozása után a testvérekkel együtt zengett: Kérjétek és adatik nektek; keressetek és találni fogtok; zörgessetek és majd megnyitattik nektek!

De most már minden elmúlt! A gyertyák utolsót villogtak, midőn a miséző a sekrestyébe távozott. A legtöbb testvér is már elhagyta a helyét, hogy dolga után lásson. Jézusukat szívében hordták, míg kis testvérkéjük még térdein állva sírt, imádkozott és reménykedett.

És ime nagy csoda történt! A csendes szentélyt mennyei fényesség töltötte be, édes illat terjeng szét és hívja vissza a már eltávozott testvéreket. Odasietnek és csodálják a megfoghatatlant. Mintha az égből jönne, szent ostya száll a térdeplő gyermek felé. Édes sejtelemtől indítatva, Imelda felemeli fejét és megpillantja a mennyei kenyeret, mely után lelke oly régóta epedt. Végre, végre eljött, kit szíve egyedül és mindenekfelett szeret! Végre meghallgatta sóhajait és könnyeit! Kezeit összekulcsolva, szeméit kimondhatatlan vágygal a szentostya felé, mint a virág a nap felé, térdel ott Imelda. Mekkora boldogság és mekkora vértanúság! Oly közel van hozzá az Úr Jézus és mégsem érheti el. Mintha angyali kezek tartották volna a szentostyát, s az ebből kiáradó fény egészen körülfogta a gyermeket. Szent félelem és kifejezhetetlen megindulás fogta el a szemtanukat. És Jézus még mindig vár. Ó Uram, legédebb jegyese tiszta lelkeknek, miért késlekedel még?

Az Úr a pap kezeire várt. Mikor csodával bizonyítja, hogy jelen van az Oltáriszentségben s minden érte epedő tiszta lélekhez eljő, akkor még egy másik tanulságot is ad: A papnak a szerepe, hogy a kenyeret, mely az égből szállott alá, ajkainkra helyezze. Elhívták tehát a papot, aki a csodából megértette Isten akaratát. Hisz legjobban ismerte Imelda forró kívánságát. Gyorsan magára öltötte a szent ruhákat, amelyeket az imént levetett, a szentélybe sietett és a patenára (kis arany tányérka) helyezte a csodálatos szentostyát. Mikor elmondotta az egyházi imákat, Isten kedvencének ajkára helyezte a szent ostyát.

Mikor a boldog gyermek megkapta az Úr Jézust, fehér skapuláréja fölé kulcsolta karjait, szemét lezárta és keblére hajtotta fejét. Most

elmondhatta Imelda: «Az én szerettem az enyém és én az övé». «Megtaláltam őt, kit Ielkern szeret, magamnál tartom és soha el nem bocsájtom».

És íme ajkának csendes imája elakadt, az izzó vágyat édes béke váltotta fel; gyermekí arca, mely előbb piros tűzben égett, most lilium-fehérségben pompáz. Mintha édes álomba merült volna. Órák peregték le gyors egymásutánban ebben a szeretet-elragadtatásban. Ki mondhatná meg, mi játszódott le Jézus és a gyermeklélek között? Csak az ég tudná megmondani a titkot.

A testvérek soká szemlélték a boldog gyermeket, ki még mindig mozdulatlanul térdelt. Lassan, önkénytelen feléje közelednek, megérintik, de a gyermek mitsem lát, mitsem érez. Még az «engedelmesség» szava is, mely máskor rögtön magához térítette elragadtatásából, hatástalan maradt.

A testvérek remegő sejtelve nem csalt. Imelda halott volt! Gyenge szíve a szent öröm hatalma alatt meghasadt. Mint egy fehér galamb, úgy szállt lelke Jézusára támaszkodva az égi honba...» (Die s. Imelda Lambertini.)

TÖRTÉNELMI TÁR.

Laskai Ozsvát szentmise magyarázata.

A KÖZÉPKORI eucharisztikus irodalomnak nevezetes termékei a szentmise magyarázatok. Nálunk különálló szentmise magyarázat nem maradt fön, csupán prédikáció gyűjteményekben és kódexirodalmunk lapjain találunk elvéve rövidre szabott szentmise magyarázatokra, Ezek közül figyelmet érdemel Laskai Ozsvátnak mise magyarázata.

Laskai Ozsvát, szent Ferenc rendjének ezen kiváló tagja, mint hit-szónok és prédikációíró szerzett magának nevet. A Jagellók korának egyik legnevesebb szónoka és egyházi írója volt. Életének végső éveit (1497—1511.) a *pesti* és *budai* ferencrendi kolostorokban töltötte, különféle rendi hivatalokban. 1497—1501-ig majd ismét 1507—1509-ig tartományfőnöke volt a magyar ferencrendiek szigorúbb ágának. Meghalt Budán 1511-ben. Fő munkája a *Biga salutis* című három kötetes prédikáció gyűjtemény, mely vasárnapi, ünnepi és nagybőjti szentbeszédeket tartalmaz latinnyelven. A vasárnapi szentbeszédek (Sermones dominicales) kötete — melynek első kiadása 1498-ban jelent meg Hagenauban — nevezetesen annak 79-ik szentbeszéde öleli föl a szentmise magyarázatot.

A szentmiséről szóló prédikációnak bevezetése a napi evangéliumhoz kapcsolódik. A hosszabb bevezetés után tér át Laskai a szentmise-áldozat fejtegetésére.

A tulajdonképeni mise magyarázat három részre tagozódik. Első-

ben szól a szentmiseáldozat bemutatásának szükséges voltáról (necessaria missae celebritas), majd a szentmise gyümölcsseiről (maxima missae utilitas), végül a miséző papnak előkészületéről fárgyal (prævia missae sagacitas).

Hogy a szentmisét miért mutatják be naponként, arra III. Ince pápa szavaival felel. A szentmisére szükségünk van: 1. hogy legyen állandó gyógyszerünk a mindennapos bűnök ellen; 2. hogy a paradicsomban, vagyis az Egyház kertjében is legyen életfája, még pedig az örök élet fája; 3. hogy az Üdvözítő mindennap egyesülhessen velünk az Oltáriszentség által s mi lelkileg is egyesülhessünk vele; 4. hogy legyen nálunk állandó emléke Krisztus Urunk kínszenvedésének; 5. hogy a jelképes bárány helyett az isteni báránnyal élhessünk. Ezért van szükségünk a szentmise bemutatására, Krisztus Jézus keresztdozatának megújítására.

Ezután iskolás modorban felsorolja, hogy miféle lényeges kellékek szükségesek a szentmiseáldozat méltó bemutatásához. Nevezetesen szükséges: 1. arra rendelt miséspap (sacerdos ordinatus); 2. az átváltoztatás szándéka (intentio consecrandi); 3. az Oltáriszentség anyaga (debita forma), vagyis megfelelő kenyér és bor; 4. az átváltoztatás szavai (verborum forma). Szól még a szentmise helyéről, idejéről és cselekményeiről.

Nagy Alberttel szólva a szentmiseáldozatban annyi a szent titok, mint tengerben a vízcsöpp, napban a parázs, az égen a csillag s a mennyben az angyal. Ezen szent cselekmények Jézusnak életét, főképen pedig kínszenvedését jelenítik meg. Laskai Ozsvát a szentmise cselekményeiben és különféle mozzanataiban 33 részletet különböztet meg, melyek megfelelnek Krisztus Urunk földi élete 33 évének. Aki ezeket a cselekményeket éber figyelemmel kíséri, azt ajátosságra, alázatosságra, türelmességre, önkéntes szegénységre és szeretetre hangolják és buzdítják a szentmise egyes szertartásai, illetve a Jézus életéről való elmélkedés. Mindezt részletesebben kifejti a szerző, a szentmise minden egyes mozzanatát a papnak egyes ténykedéseit, mozdulatait párhuzamba állítva Jézus életének és szenvedésének megfelelő részével.

A párhuzamokat még tovább is szövi Laskai, midőn megmagyarázza az egyházi ruhák s az egyes miserészletek jelentőségét. A saru¹ jelképezi Krisztus emberi természetét. A vállkendő (humerales) jelenti a kendőt, mellyel a szentséges szemeket bekötötték.² A stóla jelképezi az oszlopot, melynél megostorozták az Üdvözítőt. A karkötő (manipulus) jelenti a kötelet, mellyel Jézus kezei összekötözve voltak. A miseing (alba) megfelel a fehér köntösnek, mellyel Heródes gúnyolta ki Krisztust. A miseruha (kazula) megfelel a bíborpalástnak, melyet Pilatus szolgálai adtak rá gúnyból az Üdvözítőre. Az introitus emlékeztet a Megváltó

¹ Ma már csak a főpapok vesznek fel külön cipőt a szentmisehez.

² V. ö. Márk 14., 66.

eljövetele iránt való sóvárgásra. S mivelhogy az Üdvözítő eljövételével megnyíltak az isteni irgalmasságnak forrásai, ezért mondja a papi ministránsal fölvaltva kilencszer egymásután: Kyrie eleyson, Christe eleyson, Kyrie eleyson (Uram irgalmazz nekünk, Krisztus kegyelmezz nekünk, Uram irgalmazz nekünk.) Kilencszer hangzik el e könyörgés, mert Krisztus által a kilenc angyali karokkal szövetkezünk. A Gloria jelenti az angyali éneket, mellyel Krisztus születését hirdették a pásztoroknak. Erre karének következik, mivel «mennyei sereg sokasága jöve az angyalhoz». (Luk. 2., 13.)¹ Az oratiók jelentik Krisztus imádságát. A szent lecke (epistola) Keresztelő szent János prédikálását, mely megelőzte Krisztus igehirdetését. Az evangélium jelenti Krisztus prédikálását. A csöndben végzett felajánlás (offertorium) azt az időt jelképezi, mikor Krisztus még nem tanított nyilvánosan a zsidók közt. A prefatio a sanctussal Krisztusnak virágvasárnap diadalútját jelképezi. Az úrfelmutatás Krisztus keresztrefeszítését, a kehely a szentsírt, a kehelytányér (patena) a sír elé hengerített követ, a palla pedig a gyolcstakarót jelképezi.

Ezen misztikus fejtegetések után újból elméleti kérdéssel foglalkozik: vajjon a jó papnak miséje többet ér-e a rossz pap miséjénél. Majd a misehallgatás kötelességéről szól s nyomatékosan buzdít a vasárnap illő megszentelésére, a szentmisének gyakori és méltó hallgatására. Midőn azt fejtegeti, hogy a szentmisét figyelmesen kell hallgatni, különös hasonlattal felel meg arra az ellenvetésre, hogy a világi hivek úgy sem értik a latin szavakat, minek figyeljenek hát a pap szavaira. «Figyelni kell — úgymond — a szavakra, miket a pap hangosan mond és nem kell azalatt imádkozni. S ha azt mondaná valaki: nem értem a papnak szavait, miért ne imádkozhatnék tehát? Mondom, az isteni ígének hatása miatt. A kígyó sem érti a büvölőnek szavát; de ha hallja, nem bír ártani a kígyószelidítőnek. Mennyivel nagyobb ereje vagyon az isteni ígének. Miért is nevetséges dolgot cselekszenek, kiknek szájuk a templomban van, szívük pedig a piacon». Laskai Ozsvát úgy fogja fel a dolgot, hogy minden szónak, melyet a szentmisében mond a pap mintegy magikus megszentelő ereje van a körülállókra. Ennek a megvilágítására hozza fel a kígyóbüvölőről szóló szokatlan hasonlatot. S ezért kívánja, hogy a papnak minden egyes, hangosan mondott szavára figyeljenek a hivek. Laskainak ez a nézete teljesen egyedülálló az eucharisztikus világirodalomban.²

¹ Mikor a fényes angyal kihirdette a pásztoroknak a Megváltó születését, mennyei sereg jött és énekelte: Dicsőség mennyben az Istennek. Hasonlóképp a papnak Gloria szavára is belevág az énekkar és folytatja az örömeiket. Ezt a gondolatot akarja kifejezni a szerző szűkszavú megjegyzésével.

² Franz: Die Messe im deutschen Mittelalter. Freiburg i. Br. 1902. 24—25. és 675. l.

A második részben, a szentmise gyümölcseiről szólóban sem jár a megszokott csapásokon. A szentmise hasznait ekként csoportosítja: 1. Az ájtatos misehallgatás eltörli a bocsánatos bűnöket (satisfactio peccatorum). 2. A miseáldozat Krisztus Urunk kereszthalálának emlékezete (memoria passionis Christi) s az Oltáriszentség a szeretet szentsége. Efölött elmélkedve szívünk is viszontszeretetre gyulad. 3. A misehallgatás oltalom a veszélyek ellen (periculorum evasio). Megment a lelki és testi veszedelmektől.

Az utolsó fejezet arról szól, hogyan kell a papnak előkészülnie a szentmise bemutatására. Végül berekeszti a fejtegetéseket Assiszi szent Ferencnek szép szentáldozási imádságával.

Timár Kálmán.

Az Oltáregyesületi igazgatók országos értekezlete

iránt, mely november 11-én d. e. 10 órakor lesz az oltáregylet központi palotájában, nagy az érdeklődés. Az igazgatókhoz küldött felszólítások nyomán sűrűen érkeztek a lelkes válaszok. Több püspök is bejelentette részvételét.

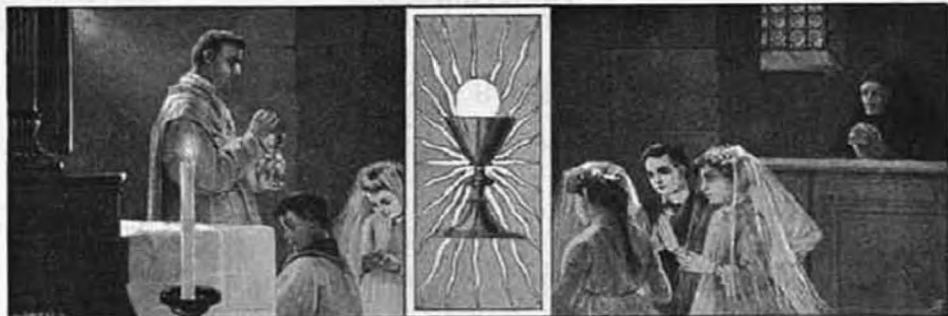
Adja az Isten, hogy az oltáregyletek életében ez az értekezlet nagy felvirágzásnak legyen a kiinduló pontja. Előadást fognak tartani: *Kántor Károly* központi olt. igazgató, *dr. Breyer István* hercegprímási titkár, *Tyukoss Ev. János* esperes-plébános, *dr. Révay Tibor* érseki titkár és *dr. Hoós József* veszpréme gyhm. olt. igazgató.

A papi Eucharisztia-Társulat októberi Értesítőjével kellemes meglepetést okozott tagjainak. Mellékelte tagjainak névsorát 1913-ban. A névsor valóságos statisztikát képvisel s mutatja az Eucharisztia kultuszának s vele a hitéletnek a térhódításait. Egyházmegyék szerint megy. abécé rendben. Sorban következnek egymásután: Besztercebányá, Csanád, Eger, Erdély, Esztergom, Győr, Kalocsa, Kassa, Nagyvárad, Nyitra, Pécs, Rozsnyó, Szatmár, Szepes, Székesfehérvár, Szombathely, Vác, Veszprém papságának elite része; Eperjes és Munkács csak néhány tagot számlál.

Fájó, hogy a román-görög egyházmegyék még képviselve sincsenek.

Számos tagot számlál a társulat a szent Benedek-rend tagjai közt, továbbá a ciszterciták, Baziliták és szentferencrendiek közt.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

A gyakori szentáldozás megújítja a hitéletet.

Az «EWIGE ANBETUNG» című német eucharisztikus lap statisztikát közöl egy plébánostól, melyből nyilvánvaló, hogy a gyakori szentáldozás alapján véve változtatja át a nép lelkét.

Az illető plébános:

1908-ban :	1912-ben :	
5400	14.988	gyónást
5300	43.497	áldozást
30	152	szentutavalót
38	157	utolsó kenetet
37	91	esküvőt
182	327	keresztelést

mutat ki. — Ezek a számok sokat beszélnek és gondolkodóba ejthetnek minden lelképásztort, hogy gyakori szentáldozás nélkül minő óriási lelkiismeretlenség, mennyi hanyagság és könnyelműség, mennyi tikos bűn nyomja a szegény népnek a lelkét. — A szentáldozások megnemesítik a családi életet és felébresztik a szülőkben azt a felséges hivatásukat, amelynél fogva annyi gyermeket kötelesek felnevelni, amennyivel frigyüket Isten megáldja. — Nem kevésbé figyelemre méltó a szentutavalók és utolsó kenetek nagy száma. Nyilvánvalóan bizonyítják, hogy a gyakori szentáldozásban buzgólkodó hívek súlyos betegségükben rögtön az Úr Jézushoz fordulnak, benne keresnek menedéket s nem csak akkor hívják a papot, amikor a halál már-már karjaiba tartja a szegény beteget.

Igen jól tudta a gyakori áldozást sürgető szentatyja, hogy «mindeket megújítani Krisztusban» csak az Oltáriszentségben lehet.

A kassai püspök őszi körlevele.

SZIVHEZ szóló apostoli intelmeket intéz Fischer-Colbrie kassai püspök úr papjaihoz. A gyermekpasztoráció alapvető fontosságát fejtegeti és tekintélyének valamint apostoli buzgalmának minden erejével igyekszik papságát tette serkenteni. Midőn hangsúlyozza a gondos és lelkiismeretes hitoktatást, elengedhetetlennek tartja a sikeres gyermekpasztorációhoz a gyakori szentáldozás behozatalát.

«Kiválóan szeretetteljes gondoskodásukba ajánlom — mondja — a lelkész uraknak a szent Atya rendelkezéseit a gyermekeknek az első szentáldozáshoz való bocsátására és a gyakori szentáldozásra nézve. Már a zsenge gyermeki korban hozzuk közel az iskolás gyermekeket az Úr Jézushoz. Tanulja meg már a gyermek is szeretni az eucharisztikus Jézust, Tőle várni erőt a kísértésekben, vigasztalást az élet bajaiban. A lelkész urak ebbeli buzgósága tanúbizonyossága általában az ő lelkipásztori buzgalomuknak s mint ilyen legnagyobb öröömre fog szolgálni, amit kedves lelkészeim nekem csak okozhatnak. Legkedvesebb, amit e tekintetben várok lelkészeimtől, hogy az iskolás gyermekeket évenként legalább négyszer vezessék a szent gyónáshoz és a szentáldozáshoz és pedig a tanév elején, karácsonykor, husvétkor és a tanév végén.

Reményilem azonban, hogy nagyon kevesen fognak ezzel megelégedni s hogy az iskolás gyermekeknek legalább havi szent gyónása és áldozása az egyházmegyében mihamarább általánossá válik.»

Kármelhegyi Boldogasszony és szent Terézia harmadrendje — kézikönyv megjelent harmadik kiadásban a győri kármeliták kiadásában. Nemcsak a nevezett harmadrend szabályait és felvételi szertartásait tartalmazza, hanem teljes imakönyv. Van benne gyónási és áldozási ajtatósság, esti, reggeli és miseimádság, továbbá litániák.

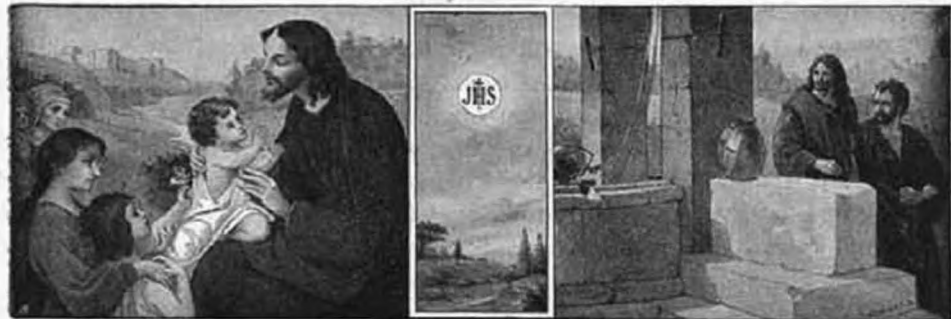
A harmadrendiek a hitélet felvirágzásában szintén új megbecsülésben részesülnek s bizonyára sokaknak öröme szolgál, hogy a kézikönyv újra kapható.

Az Örökimádás-templomban, mint rendesen, úgy a nagygyűlés alatt is egész napon át ki van téve a legméltóságosabb Oltáriszentség. Ne legyen résztvevője a nagygyűlésnek, aki színe elé ne zárandokolna. — A nagygyűlés alatt november 11-én este 8-tól 9-ig ünnepélyes *szentóra* lesz.

November 16. (November III. vasárnapja): Munkácsi gör. kath. egyházmegyében.

November 30. (Advent I. vasárnapja): Besztercebányai egyházmegye, Csanádi egyházmegyében.

December 7. (December I. vasárnapja): Esztergomi főegyházmegyében.

JÉZUSOM, ÖRÖMÖM

Rovatvezető: DR. SZVLLABA EMIL.

November 9-ike!

Mindenki olvassa el.

A NAPTÁRBAN november 9-ike vörös betűvel van jelezve, mert vasárnap. Az euch. szövetségek történetében pedig aranyai kell feljegyezni, mert a legfényesebb, legragyogóbb ünnep. Talán tudjátok kedves tagok, hogy november elején Budapesten sok ezer katolikus jön össze az egész országból katolikus nagygyűlést tartani! Arról fognak tanácskozni, hogy az Úr Jézus drága vallását, a római katolikus vallást hogyan kell megvédeni a gonosz emberekkel szemben. S mindaz a sok ezer katolikus november 9-én közös szentáldozást fog végezni és pedig a férfiak az egyetemi templomban, a nők pedig a bazilikában.

Hát mi gyermekek? Mi talán hiányozhatnánk annál a közös ünnepi szentáldozásnál? Hát hiszen nekünk mondotta az Úr Jézus; aki a szent áldozásban szívünkbe jön: Hagyjátok a kicsinyeket hozzám jönni! Mintha ezt mondotta volna: jöjjön hozzám a te atyád, a te anyád a szentáldozásnál, de elsősorban te jöjj gyermekem, elsősorban hozzád akarok betérni, mert olyan nagyon szeretlek.

Mi gyermekek azért szintén résztveszünk november 9-ikén az ünnepi szentáldozásnál. Sőt mi is kaptunk külön templomot a Horánszky-utcai kongregáció-otthonban. *Éremmel a mellünkön, imakönyvvel a kezünkben és tiszta, büntelen szívvel a bensőnkben jelenünk meg reggel 8 órakor az Örökimádás mellett kis udvarban.* Innen indulunk a közös szentáldozás helyére. — A szent gyónást persze már szombaton 8-án végezzük el. Egy püspök bácsi fogja a szent misét mondani, amely alatt mindannyian buzgón megáldozunk.

Szent mise után mindnyájan reggelit kapunk.

Fel fiúk és leányok, kedves euch. szövetségi tagok a nagy napra! Egy se hiányozzék, mindnyájunkat ott találjon az Úr Jézus! Jöjjenek el az angyalföldi testvéreink, a kispestiek, a budaiak, hadd örüljön az Úr Jézus a sok gyermekszövetségi tag buzgó szentáldozásának.

Sőt az összes eucharisztikus szövetségek a városokban és falukon vegyenek részt a budapestiek nagy örömeiben és járuljanak otthon közösen és ünnepélyesen a szentáldozáshoz!

A novemberi szentáldozások.

ELJÖN az idő, kedves gyermekeim, mikor majd leszáll hozzád is a halál angyala, mint ahogy leszállt mindazokhoz, kikről Halottak napján emlékezünk meg. Test nélkül lesz akkor a lelked, mint az angyalok; letekintesz a földre, látod, hogy az emberek táplálkoznak; neked nem kell többé földi étel, ital, a te eledeled, amely után akkor kívánczol, egyedül az Úr Isten, csak ő színe látása tudja lelked éhségét kielégíteni; a te italod a szeretet, az a legfőbb kívánságod, hogy az Úr Isten örökké szeressen téged. Láttál-e már koldust, aki annyira éhezett és szomjuhozott, hogy alig tudta magát vonszolni? Így fogja a te lelked is éhezni és szomjuhozni az Úr Istent.

Mikor jutsz majd halálod után Isten színe látására? Meddig fog lelked éhezni és szomjuhozni? Meddig röpököd nyugtalanul, mint a madárka, amelynek fészket gonosz gyermek kirabolta és lerontotta? Az attól függ, hogy mennyire szeretsz földi életedben a szentségi Jézus kegyes színe előtt megjelenni; mennyire táplálsz most lelkedet az ő szent testével és drágalátos vérével; mennyire építesz magadnak az Oltáriszentség hűségese szeretetével fészket Jézus isteni Szívében.

Törekedj arra, hogy minél kitartóbban szolgálj a szentségi Jézusnak, és el fogsz jutni a mindenszentek társaságába. Ők oly országban laknak, melynek kapujára ki van írva: «A fájdalomnak tilos a bemenet!» Nincs ott éhség, szomjúság, fájdalom, bánat, könny: az Úr Isten maga törli le könnyeiket, mikor az ő országába belépnek. Képzeld csak mit fogsz érezni szívedben, ha halálod után Isten letörli utolsó könnyeidet, mint az édes anya karján sirdogáló kis gyermeke könnyeit? Ugy-e a kisdéd felhagy a sírással: te is elfelejted, hogy szenvedtél valamit a földön!

Hogy azonban szentáldozásaid minél biztosabban megszerezzék neked a mennyországot, gondold meg a következő két dolgot:

Először: a tisztító tűzben nincs szentáldozás és ez nagy kínjaik az ott szenvedő lelkeknek. Pedig ezek a lelkek szeretik az Istent, jobban,

mint bárki is a földön. Kiváncznak utána, jobban, mint ahogy ti valamennyien tudtok a szentáldozás után epedni. Ó, ha nekik meg volna ott engedve, hogy naponkint áldozzanak! ó, ha ilyen lélek lejöhetne a templomunkba és itt az Úr asztalához járulhatna! Soha olyan áhitatot látni nem lehetett, milyent rajta csodálnánk. A legszebb példát adná a szentáldozásra. Gondolj erre a szentáldozáskor és nagyobb ájtatossággal fogod magadhoz venni az Úr szent testét.

Másodszor: nekünk van szentáldozásunk. Gazdagok vagyunk tehát, a tisztítótűz lelkei pedig szegények. Legyen jó a szívünk hozzájuk: adjunk nekik részt a mi szentáldozásainkból. Lehet ezt megtenni? Igen, mert Isten szemében mi és e szegény lelkek testvérek vagyunk és a mennyci Atya szívesen veszi, ha egyik testvér segít a másikon. Miképen tegyük ezt? Úgy, hogy a szentáldozás előtt elgondoljuk: Istenem, mai szentáldozásomat a tisztítótűzben szenvedő lelkekért ajánlom fel. Hála-sak lesznek érte, segíteni fognak, mikor majd az égbe jutnak és kimondhatatlanul gazdagok lesznek, mi pedig még vagy a földön zarándokolunk vagy talán mint szegény lelkek a tisztítótűzben szenvedünk és segítségükre szorulunk.

Tedd meg ezeket különösen e hónapban, a szegény lelkek hónapjában s majd nagy örömedre szolgál, mikor a másik világon megköszönik jószágodat.

EUCHARISZTIKUS SZÖVETSÉGEK.

Az eucharisztikus gyermekszövetség gyűlése Budapesten.

IGAZÁN szép volt az októberi gyűlésünk! Még vendégeink is voltak! Bizony nagyon örültünk, hogy testvéri szeretettel üdvözölhattük magunk között azokat a szövetség társainkat, akik messze laknak a szép «Örökimádás» templomunktól s azért más tisztelendő urak tanítják őket az Úr Jézus szeretetére. — Kriegs-Au Emil főtisztelendő úr Angyalföldről hozott aranyos testvérkéket, Komlósy Miklós főt. úr a budai I. kerületből jött el egy csoport buzgó fiúkkal, sőt még Kispestről is jöttek euch. gyermekszövetségi tagok. Held Imre főt. úr hozta el őket.

A templom melletti kisudvart víg zsidobongás töltötte be. Majdnem mindenkinek a mellén ott díszlett a szövetségi érem, melyet az igazgató bácsi megáldott. — Szívünkbe véstük az igazgató bácsi szavait, amelyekkel a vasárnapi szentáldozásokra buzdított bennünket. Hiszen ezt ígértük az Úr Jézusnak, amikor a szövetségbe léptünk. Aztán tudom, hogy az Úr Jézus vár engem minden vasárnap.

Óriási örömmel hallottuk, hogy a katolikus nagygyűlésen a mi szövetségünk is részt vesz. És pedig milyen fényesen! November 9-én egy püspök bácsi fog nekünk misézni, mi mind a szentáldozáshoz megyünk. Épen azért már 8 órakor reggel kell gyülekezni — az éremmel együtt — a templom melletti kis udvarban. Gyónni szombaton délután kell. A nagyteremben vetített képekben láttuk, hogy milyen áhitatosan kell részt vennem a szentmisén, a szentáldozás előtt, meg a szentáldozás után imádkozni. Különösen azt kötötte lelkünkre az igazgató bácsi, hogy szentáldozás után térdeljünk le a templomban és imádkozzunk szépen, mert akkor van nálunk az Úr Jézus.

És milyen gyönyörű volt a mozgó képeken az Úr Jézusnak virágvasárnapi bevonulása Jeruzsálemben! Pálmaágakat lobogtattak az emberek örömlükben. Aztán láttuk még az utolsó vacsorát, amelyen Jézus az Oltáriszentséget alapította. A végén a bolondos Fritz nevette meg bennünket, amint a kerek

korcsolyájával mindennek neki ment.

korcsolyájával mindennek neki ment.

Csákvár (Fejérm.). — Ne hanyagoljátok el, gyermekeim, a buzgóságot. A hanyagság az ördög akarata. Minden tag kezdje meg szépen ismét a heti szentáldozását.

Nagynyárad. Nagyon örülök a felbuzdulásnak. Remélem csakhamar sokan követik az Úr Jézus hívását.

Temesváron Budapest után legtöbb tagja van az eucharisztikus gyermekszövetségnek. Utóbb még lefőzik Budapestet!

Budapest-Tabán. Csak lelkesedjetez gyerekek az Úr Jézusért. — Hallom, hogy már szép számmal vagytok. Éljen a tabáni gyermekszövetség.

Budapest-Angyalföld. Én köszönöm meg, gyermekeim, hogy az ünnepies tagfeltételt az érem feltűzésével megtarthattam, mert olyan szépen viselkedtetek. Szeretnék mindig dicséretet hallani rólatok.

Szepesolaszin ismét új tagok léptek be. Isten hozott benneteket.

FESLŐ BIMBÓK

Főtisztelendő Igazgató Úr!

ÖRÖMMEL értesítem, hogy a Királyrévi Gyermekszövetség az elmúlt vasárnap igen szép ünnepély keretében tartotta meg az új tagok föl vételét. Harminc új testvérkét adott nekünk a plébános úr. Most már 79-en vagyunk tagok. Naponként más és más csoportba osztva végezzük a szent áldozást. Az Úr Jézus nálunk sohase árva. Szeretjük Őt. El sem mondhatom, mily édes az Ő kenyere!...

Kedves Igazgató Úr! Társaim nevében fogadja kézcsoókoló köszönetünket az aranyos érmeckékért. Beszereztük mindannyian. Végtelenül örülök, hogy kaphattam és viselhettem. Áldozási napom reggelén szívemre tűzöm, de előbb megcsókolom és mondom: Jézusom, Örömmöm! Kis Tarzicius! Taníts meg engem is, hogy az Úr Jézust jobban és mindig jobban szeressem!... Bocsásson meg, hogy e levelet írom, de óhajtom, hogy ami nagy boldogságunkban Igazgató úrnak is része legyen.

Különösen nagy az örömmünk, ha halljuk, hogy itt is, ott is, a fővárosban, meg a falukon egyre több gyermek ajka zengi: Éljen Jézus az Oltáriszentségben!

Királyrév.

Kézcsoókoló tisztelettel

Sántha Annus,
gyermekszövetségi tag.

Legenda a szentmise hallgatásról.

EGY EMBER naponként eljárt a templomba, mert szeretett ájtatoskodni. Idő múltán azonban megfogyatkozott jámborsága: csak vasárnap ment szentmisére.

Mikor egyszer vasárnap a harang szavára megindult a templomba, valami titkos érzés azt súgta neki, hogy nézzen hátra. S íme, egy angyalt látott, aki minden lépése után egy-egy rózsát vett föl a földről. Az ember nagyon elcsodálkozott; ekkor azt mondta az angyal: «Ezeket a rózsákat fölviszem az Úr trónusához bizonyosságul, hogy te eljársz a szentmisére». És eltűnt a rózsákkal. Az ember meggondolta, mennyire számon tartják, hogy mikor megy szentmisére s ettől fogva ismét naponként eljárt a templomba.

Beküldte:

Pekli Tercsi,
euch. gyermeksz. tag.

Az aranycipke

EZERHATSZÁZKILENCVENHÉTBEN Musztafa török szultán nagy sereggel tört be Szerbia felől Magyarország áldott földére. Miután a török izlamhitű, karddal is terjeszteni akarja vallását, mert főprófétájuk Mohammed így parancsolja. Ennélfogva kiirtani iparkodik a keresztény hitet és rabláncra fűzi a keresztény hívőket. Ezt a délvidék lakossága jól tudta és ahol lehetett, menekülve menekült a vad katonák elől.

Állt pedig a Maros egy kisebb mellékfolyójának partján egy kedves kis malom. Zakatoló kerekei éjjel-nappal forogtak, a molnár: Koltvács László egész nap szorgalmasan sürgött-forgott, mert hát a vidék népessége kiválóan e malomban szerette kenyérré való búzáját megőrletni, mert tisztán és rendesen dolgoztak benne. A molnár felesége nemrég meghalt, hanem két kis gyermeke, a tízéves Mariska és a kilencéves Laci iparkodtak apjuknak a munkában segíteni, ahogy apró kezeik engedték. Ekkor terjedt el a faluban a vészes hír: hogy jön a török!

Mindenki sietett a közeli erdőségekbe menekülni, csak a molnármester késett, mert épen ma reggel nyolc zsák tiszta szép búzát öntött a garatba. Ezt pedig sajnálta otthagyni.

— Menjen mesteruram! — kiáltotta feléje nagy lihegve Topándi Imre, a szomszédja, amint nehéz butyorral megrakodtan szaladt el a malom mellett a védelmet nyújtó erdőség felé.

— Megyek, megyek! — kiáltotta a molnár. Mindjárt megyek, csak előbb megőrölöm ezt a búzát.

— Azt bizony ne tegye, mert már hallik a török sereg lárma a falu túlsó végén!

A molnár kissé keményfejű ember volt, nem hallgatott az okos szóra, csak lapátolta továbbad is a malomkövek alól kicsurgó lisztet. Hanem a gyermekeinek odaszólt:

— Gyerekek, szaladjatok a bácsi után, én mindjárt jövök. Ez a zsák liszt épen jó lesz nekünk kenyérré az erdőben.

A gyerekek összeszedtek egy pár cókókot. A kis Mariska a lábujját szorongatta, mint legdrágább kincsét, Laci pedig a kis eleven nyuciját, amit nemrég fogott neki az apja a réten. Aztán elnyargaltak apró kis lábaikon az Imre bácsi után.

A molnár még egy szekérre rakott mindenfélét, többek között a feleségének a kincses ládikáját, melyben néhány arany gyűrű és egy nagy darab szinarany csipkeszövet volt. Ezt akkor kapta a felesége, mikor egyszer a molnár kifogta a kis Dombrádi grófocskát a megáradt patak-ból. A gróf úrfi halászni akart és vigyázatlanságból belepottyant a vízbe.

Ezek a grófok ott laktak egy kastélyban, nem messze a malomtól. Mivel-hogy pedig a grófnének egyetlen volt a kis fiú és minden vigasza özvegyiségében, igen megijedt, mikor ezt meglátta és kiáltozva futkosott a vízparton. Ekkor a molnár beugrott a vízbe és kimentette a gyereket a biztos halál torkából. A grófné hálából neki adta a szép aranycsipkét, melyet őseitől örökölt. A molnár aztán a feleségének ajándékozta, ki nagy gonddal tetegette-rakosgatta el egy kis faládikóba, melyben egyéb becses dolgait, gyűrűit, bérnálásakor kapott kis aranykeresztjét is tartotta.

— Lehet, hogy még egyszer nagy áldást hoz nekünk ez a szép csipke! — mondogatta a jó asszony. — Olyan sejtelmem van, hogy egyszer bajba fogunk jutni és ez a csipke fog rajtunk segíteni.

Igen vallásos, jó nő volt pedig a molnárné. Fialat leány korában Dombrády grófnének volt szobaleánya, ki maga is igen ájtatos jó katolikus nő volt. Igen sokat tehet ám egy főrangú hölgy alattvalói és környezete lelki üdvének előmozdítására, ha megvan benne erre a jó akarat. Már jó példája is serkentés! Hát még ha lelkére beszél az alattvalóknak, jó könyveket, hitbuzgalmi lapokat, imakönyveket oszt el köztük. Ha alamizsnában részesíti az éhezőket, ruházza, istápolja a szegényeket, ez is igen dicséretre méltó, de ha még tetejében a lelkeknek a jó Isten e féltett kincseinek javáról, örök üdvéről is gondoskodik tehetsége szerint, ez valóban angyali működés, mely örök jutalomra tarthat számot. Dombrády grófné ilyen jó angyal volt és mikor szobaleánya férjhez ment, még akkor sem feledkezett meg róla, hanem gyakran felkereste és a vallás szent magvait hintegette és ápolta annak lelkében, úgy hogy a molnárné egyike lett a legájtatosabb asszonyoknak és gyermekeit is igen vallásosan nevelte.

A molnár most egy szekerre tette a kis ládát, melléje lisztet és egyéb elemőzsiát rakott, aztán hamarosan befogta szürke lovát és elvágatott az erdő felé. Ideje is volt, mert alig tűnt el az út fordulójánál, már ott termettek a törökök, kik eddig a falu többi házait fosztották ki, persze első sorban a grófi kastélyt, melynek lakói szerencsére szinte elmenekültek idejében. Utóljára került a sor a falu szélén zakatoló malomra. Olyan békés képet nyújtott a kis malom a pázsitos vízparton, amint vígan kerepelő kerekeiről millió gyémántcseppben hullott le a víz vissza a patak medrébe. A vad török katonákat e kedves kép nem hatotta meg, hanem miután szétzúztak és feldúltak mindent, felgyújtották a malom faépületét.

Vígan pattogtak a lángok, pattogtak a deszkák és a vízbe nemcsak kristálycsöppek, de vegeyesen hamuval tűzszikrák is repültek. Ekkor szaladt a kis Laci az erdőből a malom elé. Valahogy megszökött onnan, mert eszébe jutott, hogy az ő «linca» cicája otthon maradt. Ijedten

nézte a vadul lobogó lángokat és a *marcona* katonákat, a cicáját pedig nem látta sehól.

— Nini, egy gyerek! — kiáltott egy török katona. — Az ilyenért a pasa arannyal fizet. Gyere csak ide! és nyeregbe kapta fel a síró Lacit.

(Folytatása következik.)

A XII. kath. nagygyűlés egyházi ünnepei. A XII. országos katolikus nagygyűlés egyházi ünnepei november hó 8-án kezdődnek, amikor délután 5 órakor *Csérnoch* János hercegprimás a szent István-bazilikában ünnepélyes *Veni Sanctet* celebrál, amely után dr. *Giesswein* Sándor prelátnak a kereszt győzelméről és Nagy Konstantin császárról szentbeszédet mond. November hó 9-én reggel három templomban szentmise és közös szentáldozás lesz, délután fél 5 órakor *Huber* János, a katolikus népszövetség titkára a szerviták templomában német szentbeszédet mond, dr. *Glattfelder* Gyula püspök litániát tart és áldást oszt, *Ernyei* Lajos apátplébános a VIII. kerületi plebániatemplomban tót szentbeszédet mond, dr. *Fischer-Colbrie* Ágost püspök litániát tart és áldást oszt, öt órakor dr. *Robitzek* Ferenc, a papnevelőintézet alkormányzója a szent István-bazilikában magyar szentbeszédet mond, *Szmircsányi* Lajos érsek litániát tart, áldást oszt, majd a templom körül eucharisztikus körmenetet vezet. November 10-én reggel a ferenciek templomában dr. *Párvy* Sándor püspök szentmisét mond, 11-én reggel pedig gróf *Mailáth* G. Károly erdélyi püspök ünnepélyes *Te Deumot* celebrál. Az országos katolikus szövetség fölkerlte az egyházi hatóságokat, hogy november 8-án az esti harangszót követő félórára az ország összes templomaiban a harangozást rendeljék el. Erre vonatkozólag már dr. *Fischer-Colbrie* Ágost kassai püspök értesítette a szövetséget, hogy azt egyházmegyéjében elrendelte, felhívta a papságot arra is, hogy november 2-án a szószékről figyelmeztessék a híveket a nagygyűlés idejére.

Mily lélekelelő, mikor az ember gyakori áldozókat lát, akik anyagi örömmel lelkükben és arcukon, földre süttöt szemekkel, összetett kezekkel sietnek az Úr asztalához. Ha valaki ily lelkeket akar látni, keresse föl a katolikus templomokat Budapesten. Öröndetes jelenség, hogy az a Budapest, amelyre minden rosszat rá lehet fogni, a gyakori és mindennapi szentáldozásban vezet úgyszólván az egész országban. Naponkint ezrével járulnak a drága Krisztushoz nemcsak a szegények, de az urak, a mágnások is, akik csak tizenegy óra körül jöhetnek a templomba. Addig éhgyomorral dolgoznak, de a szentáldozást el nem mulasztanák.

Ezek érzik, hogy az eucharisztikus Krisztus az életük boldogsága és ereje.

Bernardinus.

Röptében a nagyvilág körül.

Matyó miseruha a pápa őszentségének. Az őszre tervezett, de a koleraveszedelem miatt elmaradt római zarándoklatra kedves meglepetéssel készült Matyó népe. Az immár világhírűvé vált kézművészetével miseruhát készített X. Piusnak. Megvalljuk, hogy féltünk, a matyó-tarkaságtól, mely magában véve bármilyen szép és a nép lelkületét jellemző, miseruhán a legszentebb miseáldozat köntösén bizarr lett volna.

A miseruha az Oberbauer-cég kirakatában volt látható s gyönyörűséget okozott minden arra járónak művészi kidolgozásával, finom egyszerűségével és elegáns kivitelével,

Remek fehérselyemalapon, melyet a szélén keskeny kézimunkasodrony szegélyezett, a középben az egész miseruha hosszában meglehetősen szélesen elnyúló sávban remekelt a matyó-művészet. És pedig kellemesen sárga selyemmel vannak a mesteri viráglevélmotívumú rajzok kivarrrva.

A sok drágagyöngyű és ékes aranyvaratú emlék között, melyeket a katolikus világ a szentatyának juttat, bizonyára a legkedvesebbek közé fog tartozni az egyszerű matyó nép miseruhája, melyen a szerető lelkek gyöngyei és aranya ragyognak.

Bulgária katolikussá lesz. Talán nem jutnak tovább a tervezésnél. Épügy mint az egész középkoron át, amikor számtalanszor kísérleteztek a balkáni népek, hogy az egyház kebelébe visszatérhessenek. Az emberi gyengeségek, hatalmi érdekek, elvakultság és vallási közöny, azonban mindannyiszor meghiusította a törekvéseket. De azért ezek a törekvések Róma felé sokat beszélnek. Elénk tárják az igaz hit fájától elszakadt népek háborgó lelkiismeretét, mely minden században felemeli hangos szavát, hogy az eltévelyedteket a Krisztus aklyába, a katolikus egyházba visszaterelje.

Mindenesetre nagy öröm az egyházra, hogy nyugaton a technikai

műveltség vezetőnépe, az angol, keleten pedig a sötét. Balkánnak ugyan csak legintelligensebb népe Rómában, a Vatikánban, az egyházban keresi a világosságot.

A **lourdesi eucharisztikus kongresszus** napjai már pontosan meg vannak állapítva: 1914. szeptember hó 9-13-ig. Erre vonatkozólag msgr. Schöpfer, Tarbes püspöke — akihez Lourdes is tartozik, — nagyszabású pástorlevelet intézett egyházmegyéjének papjaihoz és híveihez. A gyönyörű pástorlevél X. Pius pápa azon mondásából indul ki, hogy «Lourdes a Mária-kultusz legfelségesebb középpontja és legdicsőségesebb trónja a katolikus világban a szent eucharisztianak».

A lélekhez szóló mély gondolatok fejtegetése közben azon reményének ad kifejezést, hogy Lourdes semmiféle zavaró jelenetnek nem lesz tanuja. Nagy lelkesedéssel szólítja fel a csodák városkájának püspöke a papságot, hogy készítsék elő hiveiket a nagy eseményre.

Zarándoklatok Rómában. Alig volt esztendő, melyben a zarándoklatok olyan nagy száma kereste volna fel az örökvárost. Ennek egyik főoka természetesen a Konstantin-jubileum volt. X. Pius kifejezett óhaja volt, hogy a Konstantin-béke 1600. évfordulójára sűrű zarándoklatok keressék fel a katakombák városát. Mivel a római jubileumi ünnepségek javarészt a nyár folyamán folytak le, azért természetesen a nyáron át sietett minden nemzet hódolatát a nagy történeti esemény emlékének kifejezni. Sok zarándoklat már tavasszal készült Rómába menni, de akkor a pápa súlyos betegsége visszatartotta őket. Másokat — mint a magyarországi népszövetségi zarándoklatot — a kolerás veszedelmek hiúsítottak meg. A zarándokok fogadtatásában új szokás honosodott meg. A pápa nem fogadott a Vatikán termeiben, mint azelőtt, hanem az úgynevezett Damasas pápa-udvarban. A szentatya rendszeren a híres üvegloggiák egyikén jelent meg és fogadta a jelenlevők ezreinek üdvözlését és hódolatát. A szentatya kedves alakjának megjelenése rendszerint frenetikus örömrivalgást váltott ki. A Damasas-udvarban való fogadtatást javasolták egyrészt a pápa egészsége, másrészt a zarándokok óriási száma. Hogy fogalmat alkossunk a dologról, megemlítjük, hogy a legutóbbi hetek egyik napján megjelentek a tivols-i zarándok (1000-en), a besanconiak (280-an) Caracassone és Toulouse egyházmegyék (250), 100 londoni, 100 arieri-i német, számos idegen és vagy 3000 olasz.

A fogadtatás ünnepi fényét emeli mindannyiszor a pápai gárdisták díszsorai és a pápai zenekar, mely a pápa megjelenésekor a pápai himnuszot játssa.

Egyes alkalmakkor a szentatya szótat is intéz a zarándokokhoz, legtöbbször azonban csak áldását adja a lelkesült ezrekre.

Eucharisztikus értekezlet Tatán. A győri egyházmegyének mintegy 35 papja tartott eucharisztikus összejövetelt Tatán. Talán jelentékenyen többen lettek volna, ha ép ez időre nem esik Kutrovác Ernő győri felszentelt püspök temetése, akiről, mint az Eucharisztikus Társulat buzgó tagjáról nagy melegséggel emlékezett meg *Kanter* Károly prelátus, a gyűlés elnöke. Az értekezlet pontifikális nagy misével kezdődött a nagytemplomban, amelyet dr. *Mohl* Antal c. püspök, nagyprépost mondott, alatta pedig, evangélium után dr. *Giesswein* Sándor prelátus-kanonok tartotta a szép számú közönség előtt magasztos gondolatokkal ékes ünnepi szónoklatát az Eucharisztia egyén- és társadalomnevelő erejéről, különösen pedig a szentáldozásról. A gyűlés a kegyesrendi főgimnázium dísztermében folyt le. *Mohl* Adolf apátplebános, egyházmegyei igazgató, beszámolt a társulat győri egyházmegyei csoportjának egy évi működéséről; kiemelte, hogy a tagok nemcsak az önmaguk főkéletesbülésén, bensőbb papi életén fáradoznak, hanem a gyakori szent áldozás, a triduumok s egyéb oltáriszentségi áhitatgyakorlatok terjesztése által is buzgólkodnak. A győri egyházmegyében az Eucharisztia Társulat Tagjainak száma 108. Utána dr. *Hanauer* Á. István apát Szent Imre-kollegiumi igazgató a szent gyónásról, mint a gyakori szentáldozás szükséges előfeltételéről, a szentgyónásnak a szentáldozáshoz való viszonyáról tartott tartalmas gyakorlati tapasztalatokon alapuló s finom teológiai tudással megszerkesztett előadást. Dr. *Babura* László, a központi papnevelő-intézet lelkiigazgatója, lendületes, közvetlen s megkapó szavakkal toborzott híveket az Eucharisztia Társulatnak, vázolván a papság lelkiéletére való nagy fontosságát. Dr. *Saly* László tanulmányi felügyelő a gyermekek gyakori áldozását ajánlotta lelkes meggyőződéstől áthatott beszédében. Az egyes előadásokhoz többen hozzászóltak. *Tóth* János fertőmeggyesi plebános indítványával kapcsolatban *Lourdest*, mint Eucharisztikus zárándokhelyet, lelkesedést megújító erőforrást ajánlották a tagok figyelmébe. Végezetül *Kanter* Károly prelátus kérte a jelenlevőket, hogy a katolikus nagygyűléssel kapcsolatos eucharisztikus gyűléseken minél nagyobb számmal jelenjenek meg. Az egész gyűlésnek kedves, áhitatos hangulatot adott az egyházmegye nesztorának, *Mohl* c. püspöknek fiatalos megható lelkesülése, élettapasztalatot és lelki benső életet sugárzó megjegyzései, felszólalásai. Délután ugyancsak ő tartotta a szentbeszédet a kapucínusok templomában, amelyet a jámbor hívők zsufolásig megtöltöttek. Az Oltáriszentség kegyelmi hatásairól beszélt. Utána *Hanauer* Á. István apát mondott szentékes litániát, mire a résztvevők elszéledtek egy szép nap emlékével.

Az oltáregyleti igazgatók értekezlete november 11-én délelőtt 10 órakor lesz Üllői-út 77. alatt!

EGYESÜLETI ÉLET.

Konstantin-jubileum az Örökimádás-templomban. A jubileumhoz méltó keretben és fénytel fogja az oltár-egyesület temploma a Konstantin-békének 1600-ik évfordulóját megünnepelni. — Az ájtatosságok sorrendjét november 5-én délután 1/46 órákor Kápter Károly oltár-egyesületi igazgató fogja szentbeszéddel megnyitni. — 6-án, 7-én és 8-án d. e. 9 órákor ünnepies nagy mise lesz, délután 1/46 órákor pedig, első napon, *dr. Glattfelder Gyula* csanádi püspök fog szentbeszédet mondani és ünnepies áldást tartani, a második napon *gr. Mikcsin János* szombathelyi püspök, a harmadik napon pedig *Fischer Colbric Ágoston* kassai püspök.

A teljes búcsu elnyerésének feltételei a lap elején olvasható cikkben található.

A veszprémi Oltár-egyesület újjáalakulása. A hároméves ciklus leteltével a veszprémi oltár-egyesület újjáalakult. E célból f. hó 14-én közgyűlést tartott, melyen *Kránitz Kálmán* felsz. püspök elnökölt. Az elnöknőnek betegsége miatt történt lemondása folytán az egyesület új elnöknőt választott. A közgyűlés bizalma egyhangulag *Jankovich-Bésán* Endrénének szül. *Szentkereszt* bárónőt emelte az elnöknői méltóságba.

Megalakult a választmány és tisztikar is a következő személyiségekkel:

Alelnöknő: *Schmidt Lajosné*. Titkár: *Engelhardt Ferenc* képezdei igazgató. Pénztáros: özv. *Friedrich Endréné*. Ruhatárosok: *M. Ghimesy*

Mári, Tekeres Lajosné. A választmány tagjai lettek: Ádám Iván, apát-kanonok, özv. Bezerédj Ivánné, özv. Boda Istvánné, Czermák Lipótné, Cholnoky Ferencné, Danderer Jánosné, Fridrich Béláné, Galamb Kristófné, özv. Glatz Ignácné, Horvossy Endréné, Hunkár Dénesné, özv. Jánossy Sándorné, Juraszek Jánosné, Keszthely Józsefné, Kőszeghy Józsefné, Langer Alajosné, László Emilia, irg. nővérek főnöknője, Molterer Jánosné, Néger Ágoston, praelatus-kanonok, Ováry Ferencné, Patz Jenőné, Rada Józsefné, özv. Raft Pálné, Riszner Róbertné, Sooky Karolina, angolkisasszonyok főnöknője, özv. Stermeczky Józsefné, Stoll Jánosné, Vildenaue Kálmánné, Wetzel Lajosné, Wirkler Mártonné.

Határozatba ment a választás után, hogy az Örökimádás-templomban tartani szokott szentóra mintájára az egyesület minden hónap első vasárnapján szintén tart szentórát. A tagok lelkesedése és érdeklődése igen szép reményre jogosít. Az idők jele ez, a lelkek megérzik, hogy az eucharisztiaiból merített élet az igazi keresztényi, bensőséges élet.

Tiefenthaler József dr. az Örökimádás-templom lelkésze szölt még a tagokhoz. Vázolta azt a nemes munkát, mely a budapesti központban folyik, azt a hitéletet, mely e munka nyomán fakadt. Az egyesületi tagokra mély benyomást tettek a szónok szavai.

Hoós József dr. egyházmegyei

olt. igazgató sietett megragadni az alkalmat, hogy az oltáregyesület nevében tisztelettel üdvözölje az elnöklő püspök urat nemrég elmúlt aranymiséje és névünnepe alkalmából. — Azon köztisztelet és nagy szeretet, mellyel az oltáregyesület Kránitz püspököt finom lelkülete miatt körülrajongja, az üdvözlést nagy ünnepéllé varázsolta.

Az oltáregyleti úrnők lelkes hangulatban hagyták el a közgyűlés termét. Azon új elhatározással és ambícióval, mely alkalmas arra, hogy fejlessze az első három év munkásságát s az eucharisztikus Úr Jézusnak adjon necsak csinos felszerelésű templomokat, hanem tiszta, Krisztusért hevülő és fenkölt gondolkodású lelkeket.

Oltáregyesületi kiállítás. A besztercebányai Oltáregyesület, mint minden évben, idén is közszemlére állította azokat a tárgyakat, melyekkel ebben az évben tagjai buzgósága és áldozatkészsége folytán a zólyom vármegyei szegény egyházakat fogja megajándékozni. A kiállításnak, mely az irgalmás nővérek Kossuth Lajos-utcai elemi leányiskola földszinti termében nyert elhelyezést szeptember 23-án d. u. 5 órakor volt ünnepélyes megnyitása, melyet dr. Radnai Farkas, megyéspüspök végzett. Pontban 5 órakor érkezett meg a főpásztor, kit Kócsy Jánosné, az egyesület elnöknője és a választmányi tagok fogadtak. A püspök a tárgyak megáldása után szép szavakkal köszönte meg a tagok buzgóságát.

A kiállítás megnyitása után üdvözölte a választmányi hölgyeket, majd az elnöklő kalauzolása mellett megtekintette a szép kiállítást.

Vágfarkasd-on erősen fejlődik az oltáregyesület. A tagok száma 149 s reméljük, hogy a buzgóság és bensőség is állandóan nő.

A budapesti Központi Oltáregyesület november hó 17-én d. u. 1/24 órakor választmányi, 4 órakor terjesztőnői ülést tart. November hó 18-án d. e. 10 órakor Istenben boldogult özv. gróf Zichy Nándorné, gróf Széchényi Andor Pálné és Orczy Tekla bárónő választmányi tagokért három szentmisét fog az Úrnak bemutatni.

A szent Anna kongregáció lelki-gyakorlatait november 19—23-ig (IX., Üllői-út 77.) ft. Szinek Izidor lazarista-atyja fogja vezetni.

Üllői-út 77. szám. Az Örökimádás-templom javára rendezendő *jótekonysági bazar* ezidén december 4—7-ig lesz.

Tisztelettel felkérjük, áldozná fel szabad idejének egy kis részét akár a szegényeknek szánt néhány ruhadarab, akár más, a bazárban elárúsítható tárgy elkészítésére.

Minden legcsekélyebb adományt is mély hálával fogadunk.

Akik a terjesztői vagy terjesztőnői címet megnyerni óhajtják, forduljanak az *Üllői-út 77. szám alatti Oltáregyesületi irodához*, ahol megfelelő gyűjtőlapokat kaphatnak és kívánatra minden tíz tag után egy emlékképet is.

A bazárt rendező bizottság.

IRODALOM

Új folyóirat. A «Magyar Kézműipar» a keresztény polgári társadalom érdekeit képviseli és pedig azon társadalmi középosztályt, mely a felsőbb és alsóbb néprétegek között a társadalom oszlopát képezi. «Hézagpótló és úttörő folyóiratunk hivatása az, hogy rámutasson az iparos- és kereskedő-osztály égető szükségleteire és eloszlassa azon balvéleményeket, melyek a társadalom széles rétegeiben el vannak terjedve ezen társadalmi osztályról. Különösen sokat szenved ez az osztály a szociáldemokrácia terrorizmusa miatt, mely éppen ezton hova-tovább teljesen megbénítja az ország gazdasági fejlődését és előbb-utóbb súlyos válságokba sodorja. Azért szükségesnek tartottuk az egész magyar társadalom érdekében is e folyóirat kibocsátását, hogy az iparos-kereskedő osztálynak hathatós védelmet biztosítson minden támadás és igazságtalanság ellen».

A «Magyar Kézműipar» kiadója: Huber József, szerkesztője: Tauber Tibor. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Horánszky-utca 20. sz. Ára 4 korona egy évre.

***

Az «Örangyal», képes gyermekujság, a nagy szünidőt kivéve hónaponként kétszer jelenik meg Győrött. A lap igen élénk tartalma: elbeszélések, mulattató történetek, a gyermekek által eljátszható szindarabok, továbbá versek és ismeretterjesztő cikkek vannak benne 7—14 éves gyermekek számára. Szebbnél-szebb, igazán művészi kivitelű vallásos és mulattató tárgyú képek tarkítják lapjait. Előfizetési ára egy évre 2 kor. Kívánatra mutatványt is küld a szerkesztőség.

***

Gyermekek imakönyve! «Jézusom Örömom» című imakönyv kapható a Budapesti Központi Oltáregyesület irodájában IX., Üllői-út 77. szám. Ára: bőrkötés vörösvágással 3 korona, bőrkötés aranyvágással 3 korona 50 fillér, párnázott bőrkötés aranyvágással 4 korona.

***

Jellemnevelés. A modern pedagógiai irodalom nagy erővel vetette magát az akarat és jellemnevelés kérdéseire s ebben az idők jelét látjuk. A társadalom lelkiismerete mozdult meg a nagy társadalmi bűnökkel szemben s a bajok gyökerét az egyéni jellem megroppanásában látják. Az orvosszert is itt kívánják alkalmazni. A *fribourgi magyar növendékpapság* a kitűnő pedagógus: *dr. Gillet Márton Jellemnevelés* című könyvét fordí-

totta le magyarra. Gillet neve a pedagógiai irodalomban értékes csengésű s erről az aktuális kérdéstről nem a doktrinér szárazságával értekeznek, hanem egy bölcs és szellemes ember meleg közvetlenségével tárja fel a nagy probléma rejtelmét. Ezt a könyvet a nevelés hivatásos emberein kívül a szülők és a serdült ifjúság olvashatja nagy haszonnal és gyönyörűséggel. — A könyv ára 2 korona 50 fillér. Megrendelhető az «Élet» irodalmi és nyomdai r.-t.-nál. Fehérvári-út 15/c.

***

Bossuet Elmékedései az evangéliumokról. I. kötet. Budapest, 1913. A budapesti növendékség magyar egyházi irodalmi iskolája fényes multjához és traditiojához hiven kiválóan nagyértékű munkával lepte meg a theologiai könyvpiacot. Ezuttal «meauxi sas» Bossuet utólérhetetlen mélységű és fenségesen egyszerű elmékedéseit választotta kiadványának tárgyául. «Két indító ok — mondják a gondos fordítók — vezetett bennünket, midőn e nagy szónok és gondolkodó elmékedéseit nyelvünkre átültettük. Egyrészt az egyházi ékesszólás királyának, Bossuetnek akarunk csekély emléket állítani irodalmunkban, épen arról az oldalról, amelyről alig ismeretes; másik indító ok, mely minket munkára készített az, hogy irodalmunkban kevés az igazán emelkedett hangú elmékedési és hitbuzgalmi könyv.»

Hát a második indító ok megjelölésében igazán dicséretre méltó éleslátással vette észre a fordító Iskola aszketikus irodalmunk eme óriási hiányát. Prohászka püspök megbecsülhetetlen elmékedésein kívül a magasabb szárnyalású és az evangélium mélységes és felemelő megértésén felépülő elmékedések nincsenek irodalmunkban. A budapesti klerikusok most az úgyszólván egyedüli magyar elmékedésekhez méltó partnert szereztek Bossuet könyvének átültetésében.

A könyv 430 oldalon 111 elmékedést tartalmaz, melyeknek tárgya: Urunk hegyi beszéde; Előkészület az Üdvözítő utolsó hetére, az Üdvözítő utolsó hete. A könyv felzetén: «I. kötet» áll, ami már előre jelzi az örvendetes hírt, hogy készül a II. kötet is.

A szép kiállítás az «Élet»-nyomda érdeme.

KIMUTATÁS

(Folytatás.)

Özv. Brunner Józsefné 1 K, Hollep Mária 48 f, özv. Schmit F.-né 4 K, összesen 20.48 K; mosdó-i tagok 20.60 K, Zvekits Jánosné 2 K, Rausch Ferencné 8 K, Iszka Teréz 2 K, Závoda Mihályné 1 K, Baross Istvánné 2 K, Jammerugg Sarolta 2 K, Thék Endréné 10 K, özv. Marx Antalné 5 K, Beznák Mária 5 K, Griger Ilona Nagy-

ugróc 2 K, özv. Csiz Mátyásné 4 K, Csiz Mária 1 K, Czeiz Anna 1 K, Serfőző Gyuláné 2 K, Kohut János 2 K, Kiss Teréz 40 f, Bittner Mária 1 K, Benes Máténé és társai Királyrév 7.82 K, Főnagy István 5 K, Szegedy Gina 20 K, özv. Tömöry Károlyné 200 K, ft. Ver Vilmos Zalalövői tagoktól 9.60 K, Nébel Anna 2 K, Korvezky Sámuelné 2 K, Poszpisch Borbála 5 K, Takács Róza 2 K, Radnay Gizella 2 K, Radnay Erzsébet 2 K, Radnay Magda 1 K, Reisz Mária 2 K; özv. Miskó Józsefné terjesztő által: Danglmayer Antónia 2 K, Szekács Vendelin 1 K, Májer Borbála 2 K, Korzenszky Antal és neje 8 K, Gertein Paula 1 K, özv. Vogl Ferencné 2 K, Krokiva János és neje 8 K, Miskó József és neje 10 K, özv. Schmidt Konrádné 6 K, Goldschmied Terézia 2 K, Tatay Ferencné 4 K, Scheltzberger Gyula 2 K, Vágó Jánosné 2 K, Weitracher István 2 K, özv. gróf Keglevich Ödönné 4 K, összesen 56 K; Steinberger Anna 2 K, Barabás Margit 2 K, Lénárd Juliska 4 K, Scholz Józsefné 1 K, Scholz József 1 K, Budai János 1 K, Hanna Károlyné 2 K, Goor Mária 50 f, Löffler Mariska 2 K, Szabó Lajosné 4 K, Domonkos Ferencné 2 K, özv. Zalán Jánosné 10 K, Pörje Józsefné 2 K, Kizsián Györgyné 2 K, Viszló-i és Pamlény-i tagok 28.10 K, Oszolya Károlyné 24 f, Galán Viktória 1 K, Jenei Sarolta 1 K, özv. Wertmüller Béláné 2 K, özv. Hatvani Lajosné 1 K, Buday Jánosné 1 K, Danis Jánosné 1 K, Szenger Józsefné 49 f, Fehér Józsefné 1 K, Szimáček Emilia 50 f, Szimáček Ferencné 50 f, Eperjessy Mária 50 f, özv. Pethőffy Istvánné 50 f, Abendhauser Mária 2 K, Payper Franciska 4 K, Speter Lujza 1 K, Dones Ilona 1 K, Gonosz Rozália 1 K, özv. Neszwald Edéné 4 K, Spetter Aloizia 1 K, Zaicsek János 2 K, Melhard Pál, Pálné és Margit, Sárköz 2 K, Szentjakab-i tagok 7.43 K, Lenyel Mária 1 K, Konfráter Anna 1 K, Kuszko Anna 1 K, Hugai Mária 4 K, Gábor Matild 1 K, Belényi Györgyné 5 K, Neithart Istvánné 4 K, özv. Heinrich Ferencné 24 K, Ény-i tagok 5.20 K, özv. Nagy Teréz 4 K, Kovács Karolin 2 K, Horváth Istvánné 1 K, özv. Million Károlyné 2 K, Molnár István 60 f, Szalontay Józsefné Máramarossziget 12 K, Varga Adél 4 K.

1913. májusban befolyt tagdíjak: Molnár Jánosné 2 K, Szered-i tagok 33.60 K, Halik Emilia 2 K, Deli Gáborné 2 K, Kusny Antalné 60 f, Konekó József 1 K, Kardos Jánosné 2 K, gróf Csáky Eveline 2 K; Felmayer Vilma terjesztő által: özv. Rigler József Edéné 4 K, Komauer Antalné 4 K, Schőja Antalné 4 K, Schőja Hermin 4 K, Wagner Klára 4 K, Felmayer Vilma 10 K, összesen 30 K; Magyar Karolin 1 K, Kreicse Ágnes 1 K, Mihok Julianna 1 K, Klima Ferencné 4 K, Nádoszki Terézia 60 f, Csehál Mária Anna 4 K, Lelkészi hivatal Agyagos 2 K, Csölle Cecília 3 K, Csinsca József 1 K, Bohovcsik Mária 3 K, Szabó Anna 24 f, Bányai Erzsébet 1 K; Knapp Konstancia terjesztő által: Hermeli Lajos 2 K, özv. báró Brandenstein Ottóné 2 K, Kovács Ilona 2 K, Knapp Antalné 2 K, Leitner Emma 2 K, Cicutti Lajos 2 K, özv. Berner Józsefné 2 K, Berner Emmi 1 K, Berner Irma 1 K, Berner József 1 K, összesen 16 K, Nagy Erzsébet 1 K, Baracsi Anna 1 K, Bozók Viktória 2 K, Kázmér Zsuzsi 12 K; Csécs Anna 1 K, Szántó Teréz 4 K, Szánok Mária 2 K, Albert György 18 K; özv. Lafranko Jánosné terjesztő által: özv. Lafranko Istvánné 10 K, Waigand Ferencné 10 K, Lefévber Lujza 20 K, Hulitius Károlyné 4 K, özv. Tölgyesy Károlyné 4 K, özv. Jahn Józsefné 4 K, Hulitius Jahn Gizella 4 K, Lafranko Erzsike 4 K, Lafranko Gyula 2 K, Szemere Árpádné 4 K, N. N. 2.50 K, Ketter Gyuláné 2 K, Stieber Vince prelátus 10 K, Kotschi Erichné

4 K, Kesnyák Lajosné 2 K, Kemringer Antalné 2 K, Stezák István és neje 2 K, Lafranko Jánosné 20 K, összesen 113 K, gróf Wenkheim Dénesné 3 K, Bocsa Eszti 1 K, Broksch Bolda 4 K, özv. Horvátits Lajosné 1 K, Fuchs Mária 1 K, Fray Ludmilla 2 K, Szalay Dezsőné 2 K, Kántor Erzsébet 2 K, Kántor Vilma 2 K, Kosán Jánosné 2 K, Burián Nándorné 4 K, Konkoli Mária 17 K, Szalacszy Lujza 40 f, Vértessy Ferencné 4 K, özv. Payr Lajosné 10 K, Jakobsen Gyula 5 K, Kapus János 1 K, Kósa Sári 2 K, Kipaczkó Mária 2 K, Veöreös Róza 3 K, Tuli Borbála 1 K; Herfort Irén terjesztőnő által: özv. Kiss Pálné 4 K, Jerabek Lujza 2 K, Skorka Mihályné 2 K, Jurisits Józsefné 10 K, Jeszenszky Pálné 1 K, Gevits Józsefné 1 K, összesen 20 K, özv. Török Imréné 2 K, Répászky Margit 24 f, özv. Röser Miklósné 2 K, özv. Pap Jánosné 4 K, özv. Kemenes Jánosné 3 K; özv. Weisz Gyuláné terjesztőnő által: Fischer Anna 50 f, Fischer Aranka 50 f, Garay Stefánia 50 f, Weisz Gyuláné 50 f, összesen 2 K; Tausch Hermin terjesztőnő által: Sontagh Sándorné 4 K, özv. Papp Lajosné 4 K, özv. Planer Antalné 4 K, Barabás Anna 1 K, Páska Mária 24 f, Széplaky Erzsébet 24 f, Széplaky Jánosné 60 f, Solyom Imréné 24 f, Salamon Malvin 5 K, összesen 22.58 K; özv. Weisz Gáspárné 2 K, özv. Koós Ottóné 2 K, Borghy Erzsébet 4 K, Jancsó Margit 2 K, Hubay Irén 2 K, Mészáros Veron 30 f. Jungmayer Mihályné terjesztőnő által: Fábos Ludmilla 4 K, Bereckassa Istvánné 20 K, összesen 24 K. Kumpler Gézné terjesztőnő által: Weinberger Jánosné 2 K, Tachler Anna 1 K, Mersits Lajosné 2 K, Korpits Anasztázia 1 K, Németh Irén 1.20, Adorján Jánosné 1 K, Rumppler Gézné 4 K, összesen 12.20 K; Ebergényi Sándorné 5 K, Pevetz Mátyásné 1 K, Pevetz Mártonné 60 f, özv. Németh Lujza 1 K, Bakos Jolán 44 f, Seres Viktor 24 f, Libis Mária 10 f, Benis Mária 30 f, Székel Róza 40 f, özv. Müller Jánosné 2 K, Karsay Mihályné 40 f, Szkalla Julia 2 K, Miskovits Lázárné 4 K, Bilik Anna 24 f, Kiss Gyuláné 1 K, Kétiné Anna 1 K, Klein Sándorné 30 f, Merl Ilona 3 K, Geng Terézia 1 K, Kaiser Mihály 1 K, Szabó Aurél 5 K, Peterdi Alice 4 K, Peterdi Margit 4 K, Peterdi Szeréna 4 K, Manyur Károly 1 K, Mátyás József 2 K, Barkóczy Ilona bárónő 2 K, Tóthné Mária 40 f, Szokody Pálné 20 f, Tilsky Alice 2 K, Horváth Kálmánné 2 K, Takács Jenő 2 K, özv. Domján Istvánné 1 K, Vrober Mária 40 f, Fraller Józsefné 1 K, özv. Miskolczy Lászlóné 2 K; Kiss Aladárné gyűjtése: Hegyesy Lászlóné 10 K, Madách Manóné 10 K, Kantz Gyuláné 10 K, Gosztonyi Mihályné 20 K, Csiszár Jánosné 10 K, Heinrich Flóra 10 K, Kövér Kálmánné 10 K, Ormos Jánosné 4 K, Puguat Julia 4 K, Ráth Gizella 4 K, Lukánényey Lászlóné 4 K, Zubriczky Anna 2 K, Neumayer Anna 2 K, Neumayer Matild 1 K, Horváth Jánosné 1 K, Streiger Béláné 2 K, Varsó Mihályné 2 K, Tömör Kálmánné 5 K, Adler Rácz Józsefné 5 K, Kiss Aladárné 200 K, összesen 313 K; özv. Sándorné Anna 1 K, Kernné Teréz 2 K, Csaytayné Anna 2 K, Lengyel Anna 60 f, Szilágyi Mária 30 f, Zalay Matild 30 f, Varga Ignácné 1 K, Kozmáné Verona 40 f, Huszits Györgyné Julia 1 K, Winter Ferencné 1 K, Emerich Gotfriedné 5 K, Polák E.-né 1 K, Kopács József 1 K, Szabó D.-né 1 K, Beliczay Ilona 1 K, Csernő Ilona 1 K, Antal Anna 24 f, Stein Erzsébet 24 f, Weberger Emma 24 f, Strizák János 4 K, Czyzer Kornélia 2 K, Kudoba Julianna 30 f, dr. Stahly Ignácné 4 K, Balázs István 24 f, Tóth Katica 1 K, Fajta Erzsébet 40 f, Gáspár Mária 2 K, Szandt Mariska 24 f, Knot Klára 3 K, Turszky Irma 2 K, Lipp Anna 1 K, Farkas Anna 1 K, Balázs Ilka 1 K, Szépénszky Károly 2 K, Dorgó Ilona 1 K, Horváth Mária 2 K, Jelenu

Anna M. 24 f, Barta Irén 1 K, Csehovszky Teréz 24 f, Szabó Józsefné 2 K, Cseplák Amália 4 K, Vondra Izabella 48 f, Huszics Márton 50 f, Kerékgyártó Béniné 30 f, Szabó Mária 1 K, Peczolt Anna 1 K, Csay Sándor 1 K, Breitner Luzina 3 K, Kozák Antalné 2 K, Hám Anna 64 f, Szmodics Mária 60 f, Illés József 1 K, Fuchs Johanna 24 f, Fran Anna 1.20 K, Nagy Gizella 1 K, Simon Ludvig 24 f, Oszvald Pál 24 f, Kardos Janka 60 f, Kekli Mária 60 f, Nagy Anna 90 f, Mohaupt Krisztina 2 K, Fintyu Mária 50 f, Hadi Sándor 1 K, Szabó József 50 f, Miller Erzsébet 30 f, Fuchs Ida 60 f, Rózsa Verona 30 f, Hutter Anna 50 f, Gosztola Borbála 50 f, Szubel Julianna 50 f, Stuhlich Anna 24 f, Anka Paulina 24 f, Ver Ilona 24 f, Hozenberg Petronella 24 f, Szebehelyi Erzsébet 24 f, Mereisz Margit 50 f, Bressán Károly 50 f, Eppinger Erzsébet 30 f, Oláh Katalin 40 f, Pekl Terézia 24 f, Hammerschmidt M. 50 f, Németh Jánosné 2 K, Csaplárné Teréz 2 K, Lukács Anasztázia 1 K, Fein Mária 50 f, özv. Kartész Lajosné 1 K, Futó Mária 1 K, Janovics Mária 5 K, Janovits Matild 5 K, Zupli Mária 1 K, Bauer Róza 1 K, Schöberl Ferencné 1 K, Ámon Ferencné 1 K; özv. Stiepek Pálné terjesztőnő által: Soldát Béláné 1 K, Héger Emilia 8 K, Nyul Mihályné 4 K, Klász Lajosné 3 K, Postpischl Anna 2 K, összesen 18 K, báró Huszár Margit 4 K, Szakács Károly 60 f, dr. Eröss Gyuláné 2 K, Német Eszter 30 f, Dér Józsefné 2 K, Braune Olga 5 K, Braune Józsefné 5 K, Braune Margit 3 K, Springer József 2 K, Gasparitsch Jozsef 2 K; Lafrankó Károlyné terjesztőnő által: Kramarik János 4 K, Rétay Frigyes Rezsóné 2 K, Eggenhoffer Ernőné 2 K, Kronberger Jánosné 2 K, Áprily Ilona 2 K, Walla József 4 K, összesen 16 K; özv. Zuber Kálmánné 5 K, Szabó Teréz 2 K, Zsenkó Ferencné 1 K, Szevjejer Mária 40 f, Jakobszon Gyula 5 K, Lázár Róza 2 K, Kormuth Gizella 4 K, Köller Mária 2 K, Fromm Anna 4 K, Szántó Istvánné 2 K; Beresz Erzsébet 2 K, Borth Györgyné 2 K, Szentloránti Oltáregyesület tagjai 23 K, Balázs Eszter 50 f, Szabó Veron 40 f, Lengyel Erzsébet 40 f, Fodor Panni 40 f, Karman Erzsébet 40 f, Fodor Mari 40 f, Kubassuk Angela 1 K, Klauzál Gáborné 5 K, dr. Weszely Gézáné 2 K.

1913. június hóban befolyt tagdíjak: Ohr Klára 40 f, Heyll Mária 2 K, Vörös Ignác 1 K, Zeleznik Mária 2 K, Nejedly Vincéné, 1 K, Fazekas Erzsébet 2 K, Német Viktoria 2 K, Brunsvik Mária 2 K, özv. Világhy Nándorné Gizela 2 K, Gruber Hedvig 4 K, Héber Károlyné 3 K, Dezső Józsefné 1 K, dr. Popovics N.-né 5 K, Kerekes Erzsébet 4 K, Rozsnyó egyházmegyéből 1176.38 K, Barsi tagok 15.34 K, Epöli tagok 11.04 K, Mihálik Jánosné 1 K, Csere Mihály 6 K, özv. Vass Józsefné Körmend 1 K, Rk. plébániahivatal Kiszezsény 7.20 K, Hende Örszi Szombathely 6 K, Élesy Mátyásné Szobránc 2 K, Coben A. 4 K, Hermann Ferencné 2 K, Szökő Viktoria 30 f, Szabó Károly 2 K, Bodócs Ágnes Káta 60 f, Kiss Teréz 60 f, Dombi Eleonora 2 K, Sárváry Mária 2 K, Darázs Istvánné Nagyvárad 1 K, Höger Lajosné 2 K, Tolt József 1 K, Tolt Ignác 2 K, Tolt Angela 2 K, Császár Zsófia 2 K, Sebrei Mária 2 K, Gallovits Istvánné 2 K, Kovács Piroska 5 K, Balli István 1 K, Színek Györgyné 2 K, Schiff Karola 1 K, Bakonyi Ferenc 2 K, Schweigert Vincéné 1 K, Bocsa Eszti 2 K, özv. Gázder Józsefné 2 K, Wagner Ilona 1 K, özv. Barcza Gáborné Ráczalmás 8 K, Simon Verona 40 f, Kurucz Lajosné 2 K, Tomasits Emma 2 K, Dömötör Pálné 1 K, özv. Farkas Imréné 1 K, Böhm Erzsébet 1 K, Kántor Tamásné 4 K, Kubély Albertné 3 K, Kábóczy Teréz 2 K, Kábóczy Györgyné 2 K, Tornyí László 2 K, Tornyí Lászlóné 2 K, N. N. 2 K, Sztarovits Johanna 2 K, Petrány Anna

2 K, Baczusán Szabina 2 K, Gyömöreyné Bucolics Teréz 4 K, Holczinger Eugénia 5 K, öz. Harvassy Adolfné 1 K, Klump Hermin 1 K, Daniel Ernőné 6 K, Göndöcs Katalin 8 K, Kovács Mária 5 K, Daum József 2 K, Andor Jenő Kisköre 2 K, Fucke Lujza 2 K, Déngl Jabakné 1 K, öz. Frantsch Józsefné, 3 K, öz. Strauss Antalné 2 K, Kuthy Istvánné 2 K, öz. Prenoscille Etel 2 K, dr. Horvát Erzsébet 2 K, dr. Koller Imréné 1.44 K, Danczinger Franciska 4 K, Pálfi Lajosné 1 K, Szaklaida Józsefné 1 K, öz. Varságh Gusztávné 2 K, Derner Vilmosné 24 f, Aigner György 50 f, Aigner Antónia 50 f, Frost Jánosné 4 K, Nádszegi tagok 112.08 K Alsószelistei hívek 10 K, Tóth Erzsébet 2 K, öz. Danda Jánosné 50 f.

1913. július hóban befolyt tagdíjak : Bádó Józsefné 1 K, Ebedeci hívek 65 K, öz. Horváth Sándorné 1 K, Gager Katalin 1 K, Kálmán Ervine 1 K, Zeléznyik Franciska 4 K, Sarvaic Pál 1 K, Szabó Mária 2 K, Szombathely egyházmegyéből 103.96 K, Zapotoczy Mihály Felsőölcsvár 14 K, Kis Jánosné 30 f, Bodnár Istvánné 2 K, Spizel Amália 1 K, Dominek Sándor 1 K, Gábor Katalin 1 K, Lukács Zsuzsanna 40 f, Kohányi János 5 K, Kohányi Jánosné 5 K, Kohányi János múlt évre 5 K, Kohányi Jánosné múlt évre 5 K, Tóth Pálné 5 K, Holzwarth Irén 2 K, Hozza Julianna 2 K, Ivanitz Éva 2 K, Kálmán Emma 25 f, öz. Várkonyi Józsefné 2 K, Lupp Mártonné 2 K, Pfiszter Erzsébet 2 K, Farkas Apollónia 40 f, Fekete Lucia 40 f, Palszter Mária 50 f, Györy Ferenc 1 K, Györy Ferencné 1 K, Kis Jánosné 1 K, Bárány Ferencé 1 K, Faragó Julia 24 f, Szabó Ágnes 24 f, Ribas Anna 40 f, Urbanowszky Franciska 40 f, Schober Paula 4 K, Schober Irma 4 K, Schmidt Karola 4 K, Nacsa Julianna 2 K, Felső Mária 3 K, Csörtán Jozefin 2 K, Windisch Jánosné 2 K, Káboczkó Pálné 2 K, Káboczkó Erzsébet 2 K, Káboczkó Mihályné 2 K, Kálvin Mária 3 K, öz. Seenger Béláné 10 K, Szalay Imréné Nagykanizsa 2 K, Pfaff Teréz 4 K, Esztergom főegyházmegyei hivatal 258.38 K, Tulner Katalin 1 K, Glocker Anna 2 K, Mayerbüchler Erzsébet 2 K, öz. Klobusiczky Istvánné 3 K; öz. Stipeke Pálné terjesztőnő által : Köszlter Teréz 3 K, Pleva Eleonora 2 K, Kutzvéger Ferencné 2 K, Riedl Jánosné 2 K, Fehérváry Istvánné 2 K, Holup Mária 24 f, Vataj Giza 1 K, összesen 12.24 K; Polgár János Harkányfürdő 4 K, Polgár Jánosné Harkányfürdő 2 K, Lázár Jánosné 10 K, öz. Horavetz Lajosné 3 K.

Augusztus hóban befolyt adományok : Szantner Józsefné 2 K, Szluha Vilma 10 K, Németh József 30 f, Kovács Terézia 30 f, Németh Eszter 1 K, Magyar Szidónia 2 K, Magyar Rózi 1 K, Mihálka Margit 1 K, Csonka Julia 50 f, Balla Mária 2 K, Angletta Arnoldné 2 K, öz. Kovács Károlyné 2 K, Fellner Károly 6 K, Fellner Károlyné 6 K, Tóth Pálné 2 K, Tóth Pál 1 K, Trisz Károlyné 6 K, Hadviger Matild Vajszka 4 K, Korponay Ida 1 K, Szirmay Resző 1 K, Szalay József 1 K, Kajnári Ferencné 4 K, Kiss Teréz 40 f, Jakobszen Gyula 5 K, Klein Tamás 2 K, Tóth Magdolna 1 K, Tóth Mariska 1 K, Tóth Mária 1 K, Kéry Antalné 1 K, Bonrád Jánosné 1 K, Brunsvik Vendel 1 K, Arányi Erzsébet 2 K, Damjanovits Ödönné 2 K, Prohászka Gáspárné 24 f, Buziásfürdői tagok 9.20 K, Szimői tagok 2.48 K, Maczkó Mária 2 K, Tóth Sámuel Pinkafő 30 f, Kocsis Ferencné 20 K, Braunecker Beridéze Bolda 30 f, Rácz Pálné 24 f, Hidegkuti tagok 2.40 K, gróf Pongrácz Jánosné 3 K, Tolt János 1 K, Tolt Éva 1 K, Dobronyi Mihályné 40 f.

(Folytatása következik.)

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal ...	5 „ 50 „
Bőrkötés, aranyv., tokkal ...	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával ...	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy uj- jnyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal
még kaphatók _____ egyenként **1 K 40 fill.-jével.**

Oltáregyesületi érmek

aluminiumból, újezüstből vagy valódi ezüsből többféle kivitel-
ben kaphatók Kalocsán a Rózsafüzérkészítő Háziipari Vállalatnál.
Csinos és tartós szentolvasók. Érmek, keresztek, szentképek,
skapulárek, skapuláre-érmek és egyéb kegytárgyak. Első szent-
áldozási képek. Imakönyvek és hitbuzgalmi művek. Lurdi víz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Cím: _____

RÓZSAFÜZÉRIPAR, KALOCSA.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrkötés, vörösvágás tokkal ...	6 „ 50 „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal ...	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve ...	5 K 20 fill.
Bőrkötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 „ 50 „
Bőrkötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával ...	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmékedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvételt

A kereskedésben 20°/o-kal drágább lesz.